

1973 மார்ச் 9] [திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி]

அடுப்பு வைத்துச் சமைத்துக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கே மண்ணெண்ணெய் கிடைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி தனிக் கவனம் செலுத்திய அரசு எந்த இடத்தில் மண்ணெண்ணெய் தேவை என்று தெரிந்தாலும் உடனடியாக அவ்விடத்தில் மண்ணெண்ணெய் சப்ளை செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்னிடத்தில் இரண்டு உரிமைப் பிரச்சனைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் பரிசீலித்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். இன்னும் எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை. கூடிய விரைவில் முடிவு எடுத்து, அம்முடிவினை நான் அறிவிக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

4. 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப்பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,36,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU N. DENNIS : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

மு.ப.
10-00

“That the allotment of Rs. 1,36,50,000 under Demand No. 6—Registration Department—be reduced by Rs. 100”.

DR H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the reduction of Stamp Duty and Registration Fee on sales of houses and lands—

“That the allotment of Rs. 1,36,50,000 under Demand No. 6—Registration Department—be reduced by Rs. 100”.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்திலேயே பத்திரமெழுதுவதற்கும், பதிவான பத்திரத்தின் நகலை உடனுக்குடன் சம்பந்தப்பட்டவருக்குக்

[1973 மார்ச் 9]

கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்வதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,36,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவு முறையில் நீண்ட காலதாமதமாவதைத் தடுக்கவும், இதன் மூலம் வரும் வருவாயில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிகப் பங்கு கொடுப்பது பற்றியும் விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,36,50,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY: Sir, I move the following cut motion to discuss about the policy to create more than five new Registration Districts as originally proposed to avoid over-crowding in administration—

“That the allotment of Rs. 1,36,50,000 under Demand No. 6—Registration Department—be reduced by Rs. 100”.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர்

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்:—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,42,42,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHY: Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100”.

1973 மார்ச் 9]

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,42,42,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to pay full wages to the workers who are affected by the closure of Mills and Factories due to power-cut—

“That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரே தொழிற் சங்கம் இருக்கவேண்டுமென்பது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 28—தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 1,42,42,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss the need on the part of the Government to take an impartial and non-partisan attitude in inter-union rivalries—

“That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100”.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to provide Labour Officer permanently for the Labour Office at Nagercoil—

“That the allotment of Rs. 1,42,42,400 under Demand No. 28—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100”.

[1973 மார்ச் 9]

(இ) கோரிக்கை எண். 39—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 39—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,87,04,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following cut motion to discuss policy—

“That the allotment of Rs. 4,87,04,200 under Demand No. 39—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100”.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்டங்கள் தோறும் அரசு அச்சுக்கூடம் நிறுவுவது பற்றி விவாதிக்க,

“கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகிற ரூ. 4,87,04,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to start a Government Press in each district—

“That the allotment of Rs. 4,87,04,200 under Demand No. 39—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆவணப் பதிவுத்துறை பற்றியும், தொழிலாளர் நலத்துறை பற்றியும், எழுதுபொருள் அச்சத்துறை பற்றியும் என்னுடைய கருத்துரையை @ இந்த அவையிலே வைத்திருக்கிறேன். அவைகளை நான் இங்கே படித்ததாக ஏற்று, குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையிலே 1970, 1971, 1972 ஆகிய மூன்று வருடங்களில் வேலை நிறுத்தங்கள்

@ 245-278-ம் பக்கங்களில் I முதல் IIIவரை இணைப்பு களாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அதிகமாக இருக்கின்றன, வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகியிருக்கிறது, மான் டேஸ் லாஸ்டு அதிகமாகியிருக்கிறது என்று சர்க்காருடைய தொழிலாளர்களுடைய கொள்கை பற்றி அதுவே விளக்கமாக இருக்கிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

ஏற்கனவே பல வருடங்களாக நடந்து வந்திருக்கிற சங்கங்களுக்கு, டிரேட் யூனியன்களுக்கு எதிராகப் போட்டி சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

உதாரணமாக, வச்சாங்கப்பள்ளி என்ற இடத்தில் எலக்டிரிஸிடி பெடரேஷன் இருக்கிறது. அங்கே 27,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 1,000 பேர் கொண்ட ஒரு தொழிற்சங்கம் அமைத்து, அதற்கு மாறாக ஒரு தொழிற்சங்கம் அமைப்பது, அதே மாதிரி இன்னும் ரௌடிகளை விட்டு தொழிலாளர்களை அடிக்கச் செய்வது, போலீஸ் அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவு தரமுடியாத நிலையில் இருப்பது என்ற நிலைமைகளெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. திருவொற்றி யூருக்குப் பக்கத்தில் வச்சாங்கப்பள்ளி என்ற இடத்தில் தொழிலாளர்களை ரௌடிகள் விடுபுகுந்து அடிப்பது, போலீஸுக்குத் தகவல் சொல்லியும், போலீஸ் வருவதில்லை, போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுப்பதில்லை. அதே மாதிரி இன்னும் வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டாலும், க்ளேஷர் ஏற்பட்டாலும் சரி, சர்க்கார் பேசாமல் இருந்துவிடுவது, ஒன்றும் தலையிடுவதில்லை. ஆகவே, தொழிலாளர்கள் அதிக நாட்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்து சலித்துப் போய் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் சில பேர்களை விட்டு அவர்களைப் பலவந்தமாக வேலைக்குப் போகச் சொல்வது என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் சர்க்கார் ஒரு பக்கம் நின்றுகொண்டு, கண்டிப்பாக செட்டில்மெண்டு பண்ணவேண்டும் என்ற கொள்கை சர்க்காருக்கு இல்லை.

உதாரணமாக, விம்ப்ஸ்னை எடுத்துக்கொண்டால், 6, 7 மாதங்கள் போராட்டம் நடத்ததற்குப் பிறகு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 414 தொழிலாளர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லை. அவர்களை எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பேச்சுவார்த்தை

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1973 மார்ச் 2]

நமது மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் முன்னிலையில் நடந்தது. அதன் பரிகாரம் 214 தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக மாணேஜ்மெண்டு என்குயரி நடத்துவார்கள், பாக்கி 150 பேர்கள் பேரில் போலீஸ் கேஸ் இருப்பதினால், போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டு விசாரணை செய்து, ஏதாகிலும் தொழிலாளர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டால், அதற்குப் பின்னர் கலைஞர் வரவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு வருடம் ஆகிவிட்டது. 200 பேர்கள் பேரில் என்குயரி நடந்து முடிந்துவிட்டது. ஆனால், போலீஸ் கேஸ் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இதுவரையில் இன்னும் விசாரிக்கப்படவில்லை.

பஞ்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதே மாதிரி நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. 40,000 பதிவிகள் இருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்திற்குள் அவர்கள் பூராவும் பெர்மனென்ட் செய்யப்படவேண்டும், ஆகுபேஷனல் வேஜஸ் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன் பிரகாரம் ஊதிய உயர்வு சம்பந்தமாக கன்ஸிலியேஷனுக்கு விடப்பட்டது. அப்படி விடப்பட்டு ஒரு வருடம் ஆகியும் இன்னும் அது தீர்க்கப்படவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் கொள்கை தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை. அதற்கு நேர்மாறாக பாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் எடுத்துக் கொண்டால், இன்னும் எத்தனையோ வருஷங்கள் ஆகியும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. காரணம் ஒரு கோர்ட்டு அவார்டு, அதாவது வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளியை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கோர்ட்டு தீர்ப்புச் சொன்னாலும், அந்த முதலாளி வேலையிழந்த அந்தத் தொழிலாளியை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இரண்டாவது தரம் கோர்ட்டுக்குப் போய் மறுபடியும் கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளிக்கிறது. வேலையிலிருந்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளிக்கு வேலையிழந்த நாட்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று தீர்ப்பு சொல்லப்பட்டாலும், முதலாளி மறுபடியும் அதை அமல் செய்வதில்லை. ஆகவே, லாண்டு ரெவின்யூ ரெகவரி மாதிரி, இருக்கக்கூடிய மர்வட்ட கலெக்டருக்கு உத்தரவிட்டு அவர்களிட

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

மிருந்து அந்த மாதிரி நஷ்ட ஈட்டையாவது வருல் செய்யக்கூடிய முறை இருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரையிலும் எத்தனை வருஷங்கள் ஆகியும், அம்மாதிரி ஒரு மாவட்டக் கலெக்டரும் முதலாளியிடமிருந்து பணம் வசூலித்துக் கொடுக்கவில்லை.

அதே மாதிரிதான் பிராவிடெண்டு பண்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், ரூ. 1¼ கோடி பாக்கியிருக்கிறது. மாதாமாதம் சம்பளம் கொடுக்கக்கூடிய சமயத்தில் தொழிலாளர்கள் ஊதியத்திலிருந்து பிராவிடெண்டு பண்டு தொகையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பது கிடையாது. கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டால் ரூ. 25 லைபன் போடுகிறார்கள். தொழிலாளிக்குச் சேரவேண்டியது ரூ. 5,000 அல்லது 10,000 வரையிலே இருக்கிறது. ஆனால் லைபன் ரூ. 25 தான் போடப்படுகிறது. இரண்டாவது மறுபடியும் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள் இப்பொழுது ரூ. 25-க்குப் பதிலாக ரூ. 50 லைபன் போடுகிறார்கள். ஆனால் ரூ. 1¼ கோடி முதலாளியிடம் பாக்கி இருக்கிறது. இதை வருல் செய்ய சர்க்காரிடம் சட்டம் இல்லை. மத்திய சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக இதுமாதிரி ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப் படுகிறது. மாநில சர்க்காரின் கொள்கை என்ன?

ஈ.எஸ்.ஐயை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலும் வாங்கக்கூடிய பணத்தை முதலாளிகள் கொடுப்பதே இல்லை. அதனால் தொழிலாளிகள் வியாதி என்று பாக்டரிடம் போனால், முதலாளிகள் பணம் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி ஒழுங்கினங்கள் நடக்காமல் இருப்பதற்கு என்ன திட்டம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படவில்லை.

அதேநேரத்தில் ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸில் குறைந்தளவு தான் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிறு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. பீடித் தொழில் செய்பவர்கள், நெசவுத் தொழில் செய்பவர்கள், கட்டிடத் தொழில் செய்பவர்கள் இவை போன்ற மற்றத் தொழில்களில் லட்சோப லட்சம் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பிராவிடெண்டு பண்டுத் திட்டம், இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் இவைகள் எல்லாம் கிடையாது.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1973 மார்ச் 9]

அதனால் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. எனவே அவர்களுக்கும் இந்தத் திட்டங்கள் பொருந்தக்கூடிய வகையில், அவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையில் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வேஜ். ஒரு தொழிலாளரின் ஊதியம் என்ன என்பது பற்றி சர்க்கார் கொள்கை என்ன? ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அன் ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரீஸ் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் சுதந்திரம் அடைந்து 25 வருடங்கள் ஆகியும் இன்னும் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச ஊதியம் எவ்வளவு என்று முடிவு செய்யப்படவில்லை. குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையையும் சர்க்கார் கொண்டிருக்கவில்லை. அதற்கேற்ற வகையில் சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை வகுக்கவில்லை. இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய் கூட கூலி கிடைக்காத தொழிலாளர்கள் கூட இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். சுதந்திரமடைந்து 25 வருடங்கள் ஆகியும் அதற்கு ஒரு வழி பிறக்கவில்லை. 'நீடு பேஸ்டு மினிமம் வேஜ்'—தேவைக்கேற்ற ஊதியம்—குறைந்த பட்ச ஊதியம் எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும். இப்போது 8 மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அனால் குறைந்த பட்ச தேவையின் அடிப்படையில் ஊதியம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. நேசுவாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் மாதம் 500 ரூபாய் என்றாவது நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதேப்போன்று ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் குறைந்த பட்ச ஊதியம் என்ன என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். இப்போது ஏராளமான சிறு தொழில்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. அவைகளிலே ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருகிறார்கள். அவைகளிலே பணிபரியம் 'அன் ஸ்கிங்டு லேபர்' கூட சாதாரணமாக ஒரு கிறமை உள்ள தொழிலாளியாக இருக்கிறான். ஆகவே, எல்லாக் தொழிலாளர்களுக்கும் தேவைக்கேற்ற குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் கோயம்பக்தூர் பஞ்சாலையில் ஏராளமான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதிலே வலுவானவர்களும் இருக்கிறார்கள்; வலு குறைந்தவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அவர்களின் வலுவைப் பற்றிப் பார்க்காமல் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிக்கப்படும். அங்கே ஜங்கிள் லாதான் நடக்கிறது. அவர்களுக்கு மினிமம் வேஜ் 100 ரூபாய் கூடக் கிடைப்பதில்லை. கேட்டால் அந்த அளவுக்கு 'வேல்த்' உற்பத்தியாகவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமை உலகத்திலேயே நம் நாட்டில் தான் இருக்கிறது. சம்பளம் வழங்கப்படுவதில் அதிக வித்தியாசம் நம் நாட்டைப் போல் வேறு எங்கும் இல்லை. இங்கே ஒருவனுக்கு 100 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்தால், இன்னொருவனுக்கு 6,000 ரூபாய், 7,000 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். 'வேல்த்' இல்லை என்றால் இந்த 6,000, 7,000 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு எப்படி 'வேல்த்' வருகிறது? எனவே, இதையெல்லாம் சீராக்கி, நல்ல முறையில் சட்டம் போட்டு, நிறைவேற்றவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசிப் பிரச்சினை. இன்றையதினம் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. டிசம்பர் வரையில் 1,004 புள்ளி என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு நிறுத்தி விட்டார்கள். அதற்குமேல் புள்ளி ஏறவில்லை. ஆனால் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது புள்ளிவிவரம் தயாரிப்பதை மானிபுலேட் பண்ணிவிட்டார்கள். ஏனென்றால் விலைவாசி அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, மானிபுலேட் பண்ணிவிட்டார்கள். கொத்தவால் சாவடி நிலவரத்தைக் கொண்டு விலைவாசி புள்ளி விவரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். அங்கே நடப்பது மொத்த வியாபாரம். அதனால் அங்கே அவ்வளவாக வித்தியாசம் தெரியாது. தொழிலாளர்கள் பூராவும் சில்லரைக் கடைகளில்தான் சாமான்கள் வாங்குகிறார்கள். அங்கே குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கவில்லை. முன்பைவிட மிக அதிகமான அளவுக்கு விலை ஏறிவிட்டது. உதாரணமாக மாவு அரைப்பதற்கு முன்பு 10 தம்படி என்றால் இப்போது 8 அணுவாக இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விலைவாசி புள்ளி ஏறியிருக்கிறது. அனால் டிசம்பருக்குப் பின்னால் அந்தப் புள்ளி ஏறவில்லை என்று தெரிவிக்கிறார்கள்.

மின்சார வெட்டின் காரணமாக இன்றையதினம் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு 45 நாட்களுக்குத்தான் காம்பன்சேஷன் கொடுக்கப்படும். அதற்குப் பின்னால் தொழிலாளர்களின் நிலைமை என்ன என்று சொல்ல

[திரு. என். கே. பழனிசாமி] [1973 மார்ச் 9]

முடியாது. ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரிஸில்தான் அதுவும் கொடுக்கிறார்கள். அன் ஆர்கனைஸ்டு இன்டஸ்ட்ரிஸ் பற்றிச் சொல்லப்படவில்லை. அங்கே 50 பேர்கள் வேலை செய்தால், ஆள் குறைப்பு செய்து, 20 பேரை மட்டும் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்கிறார்கள். மீதிப் பேரை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதனால் அந்தத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு உதவி செய்ய சர்க்காரிடம் திட்டம் இல்லை. இந்த மாதிரி வேலை இழந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முழு காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

இன்னும் ஒரு பாயின்டை மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன். அசோக் லே லான்ட், சிம்சன் போன்ற பெரிய கம்பெனிகளில் ஜெனரேட்டர்களை வைத்து வேலை செய்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதனால் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டாலும் அவர்கள் ஓரளவு சமாளித்துக் கொள்வார்கள். இருந்தாலும் போதுமான உற்பத்தி இருக்காது. ராயல் என்பிஸ்டு பாக்டரியில் 2,000 காம்ப்னன்ட்ஸ் 50-க்கு அதிகமான இடங்களில் செய்கிறார்கள். இந்த 50 இடங்களுக்கும் கரண்டி கொடுத்தாக வேண்டும்; இல்லை என்றால் உற்பத்தி இருக்காது, வேலை இருக்காது. அதையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): ஆளும் கட்சிக்கு 7 நிமிடமும்—ஒரு உறுப்பினருக்கு—எதிர்க் கட்சிக்கு 10 நிமிடமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 3¼ மணி நேரம் நான் இருக்கிறது. பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிற எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசி முடித்த பின்னால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையாற்றவேண்டும். எனவே, இந்தக் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துவிட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் அவையிலே வைத்துள்ள 1973-74 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

இந்த அரசு உழைக்கின்ற வர்க்கத்தினரின் உண்மையான பாசறையாக விளங்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசு என்பதை முதற்முன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் என்.வி.என். அவர்களும் தங்களை எந்த அளவுக்கு உண்மையான தொழிலாளர்களின் தலைவர்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு, இந்த நாட்டிலே உள்ள கோடிக்கணக்கான பாட்டாளி மக்களுக்கு ஏற்ற வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த மன்றமும் அறியும்; நாட்டிலே உள்ள பாட்டாளி மக்களும் அறிவார்கள். தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் வாயிலாக அமைப்பு ரீதியிலே திரட்டப்பட்ட தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை 'ஆர்கனைஸ்டு லேபர்' என்ற முறையில் 1.25 சதவிகிதம் தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. மொத்தம் உள்ள தொழிலாளர்களில் ஏராளமானவர்கள் அமைப்பு ரீதியிலே திரட்டப்படாமல், 'அன் ஆர்கனைஸ்டு லேபர்' என்ற முறையிலேதான் இருக்கிறார்கள். இந்த அரசு தொழிலாளர் நல அரசு என்ற அடிப்படையிலே எல்லாவித தொழிலாளர்களுக்கும் பாட்டாளி மக்களுக்கும் பயன் பெறுகின்ற வகையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்தி வருகிறது. எத்தனையோ தொழில் தகராறுகளுக்கு மிகச் சிறப்பான வகையிலே—தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவளிக்கின்ற முறையிலே இந்த அரசு தீர்வு கண்டிருக்கிறது, என்பதற்கு ஏராளமான சான்றுகளை என்னால் இங்கே எடுத்துக்கூற முடியும். திரு. என். கே. பழனி சாமி அவர்கள் பேசும்போது இந்த அரசு தொழில் தகராறுகளைச் சரியான முறையில் தீர்த்து வைக்கவில்லை என்று குற்றஞ் சாட்டுகிற முறையில் பேசினார்கள். எத்தனையோ தொழில் தகராறுகள்—அவை எந்த எந்த தொழிற் சங்கங்களால் கிளப்பப் பட்டவை என்று பார்க்காமல்—அவைகள் எந்த முறையிலே எழுந்தாலும், தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாத வகையிலே தீர்வு செய்யப்படக்கூடிய முறையில் எத்தனையோ தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன; தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிக்கின்ற முறையில் முதலாளிகளைப் பணிய வைத்திருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்ட முடியும். இன்னும் சொல்லப்போனால் தொழில் தகராறுகள் என்று வரும்போது, முதலாளிகள், தகராறுகள் தொழிற் கோர்ட்டுகளுக்கு விட்டாலும் பரவாயில்லை என்றாலும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வேண்டாம்,

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி] [1973 மார்ச் 9]

கொஞ்ச நாட்கள் ஆனாலும் பரவாயில்லை என்று சொல்கின்ற நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, சில தெழிற்சாலைகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் நீடிப்பதைக் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம். இன்றைக்கு விம்கோ தொழிற்சாலையில் தொழிலாளர்கள் ஐந்து மாத காலமாகப் போராடிக் கொண்டு வருகிறார்கள் அந்த நிர்வாகம் அந்தப் பிரச்சினையை 'நீங்கள் தொழிற் கோர்ட்டுக்கு அனுப்புங்கள்' என்றுதான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், தொழிலாளர்கள் எப்படியும் அந்தப் பிரச்சினைகள் நல்ல முறையில் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிற காரணத்தால் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் மாண்புமிகு என். வி. நடராசன் அவர்கள் மிகவும் வலியுறுத்தி, ஒரு நியாயமான அளவுக்கு ஊதியம் தரவேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பிறகு விரைவாக ஒரு சமூக உடன்பாடு உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இதனால், விம்கோ தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல, திருவொற்றியூர், எண்ணூர் பகுதி பாட்டாளிகள் எல்லோரும் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தாற்போல, அரசின் தொழிலாளர் நல நடவடிக்கைகள் என்று பார்க்கும்போது ஏராளமான நடவடிக்கைகளை என்னால் எடுத்துச்சொல்ல முடியும். அகில உலகத் தொழிலாளர்களின் தினமாகக் கருதப்படும் மே தினமானது நேஷனல் அண்ட் ஃபெஸ்டிவல் ஹாலிடேஸ் ஆக்கடை திருத்தி மூன்று தேசிய விடுமுறை நாட்களாக இருந்ததற்குப் பதிலாக—எற்கனவே ஐந்து பண்டிகை விடுமுறைகளும் மூன்று தேசிய விடுமுறை நாட்களும் இருந்தன—அவற்றை மாற்றி 5 பிளஸ் 4—மே தினத்தையும் இணைத்து ஒன்பது நாட்களாக அறிவித்தது இந்த அரசு தான் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

அடுத்து, போனஸ் :--நமது தொழிலாளர் நல அரசு வந்த பிறகு தான் இது 8-1/3 சதவிகிதம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் மத்தியில் நடைபெற்ற அனைத்திந்திய மாநாட்டில் வலியுறுத்திச் சொன்னதன் காரணத்தால்—மற்ற மற்ற அமைச்சர்கள் எல்லாம் தயங்கிய போதிலும், குறைந்த பட்ச போனஸ் 8-1/3 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது.

1973 மார்ச் 9] [திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் பிரச்சினை எவ்வளவு சீக்கிரமாக, அவர்களுக்குச் சாதகமாக இந்திய வரலாற்றிலேயே இடம் பெறத் தக்க வகையில் தீர்க்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. நமது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் கலைஞரவர்கள் முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து ரூ. 5 லட்சம் தந்து ஏராளமான பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம் வேலை செய்யக் கூடிய வகையில் நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்.

குறைந்த பட்ச ஊதியம்—மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட்—குறைந்த பட்ச ஊதியம் நிர்ணயம் செய்கின்ற குழுவை அமைத்து தொழிலாளர்களின் நிலைமையை உயர்த்த இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதைப் பாராட்ட வேண்டும்.

தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு என்று காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருந்த நேரத்தில் அழகாக அடிக்கடி சொல்லித் கொண்டிருந்தார்கள். அது வார்த்தை அளவில் நின்று விட்டது. ஆனால், இன்றையதினம் நமது அரசு—நமது முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் தொழிலாளர் நலனை முன்னிட்டு, நிர்வாகத்தில் மட்டும் பங்கு என்று அல்லாமல், லாபத்திலும் பங்கு என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அதைப் பொறுத்து, கூட்டுறவுத் துறையிலே அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு முனைப்பாக இருந்து வருகிறார். அதற்காகத் தமிழக அரசை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

தொழிலாளர் நல நிதி—லேபர் வெல்பேர் பண்ட்—என்று அதற்கு ஒரு அமைப்பு அமைக்கப்பட்டு அதனால் தொழிலாளர்களின் குடும்பங்கள் வாழ வழி வகைகள் செய்யப் பட்டிருப்பதற்காக நாம் இந்த அரசைப் பாராட்ட வேண்டும்.

ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ விஸ்தரிப்புத் திட்டம் நல்லபடி செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

சிறு தொழிற்சங்கங்களுக்கு தொழிற் தகராறுகளுக்காக நீதி மன்றங்கள் செல்வதற்கு—அவர்கள் வழக்காடுவதற்கு நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் வசதியற்ற சிறுசிறு தொழிற்சங்கச் செயலாளர்கள் கோர்ட்டிக்குச் செல்ல, பஸ்குக்குக் கூட கடன் வாங்குகின்ற நிலையை மாற்றி, அவற்றிற்கு ரூ. 150 என்ற அளவில் அரசு உதவி அளிக்க வகை செய்யப்பட்டு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி] [1973 மார்ச் 2]

எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களுக்கும் இருக்க வேண்டிய மூன்று முக்கியமான கொள்கைகள் (1) வேலைக்கு உத்தரவாதம் (ஜாப் செக்யூரிடி); (2) ஊதிய உயர்வு (இம்ப்ரூவ்மெண்ட் இன் சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ்); (3) க்ஷேமநல நடவடிக்கைகள் (வெல்பேர் ஆக்டிவிடீஸ்) இந்த அடிப்படையில் நமது தமிழக அரசு தானே ஒரு தொழிற்சங்கமாக இயங்கி, எல்லாப் பாட்டாளிகளுக்கும் உரிய நலன்களைக் காக்கின்ற வகையில் திட்டமிட்டுப் பணியாற்றி வருகிறது.

ஏற்கனவே நமது தொழிற்சாலைகளில் பார்வையிடுவதற்காக “இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் பாக்டரிஸ்” இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட அவர்கள் இன்னும் திறமையாக செயல்படுவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளில் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உற்பத்தித் திறன் உயர்வு—இன்கிரிஸ்ட் புரொடக்ஷிவிடி—இந்தத் திறன் உயர்த்தப்பட வேண்டும். உற்பத்தித் திறன் உயர்வில் உரிய பங்கு தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைத்திட வேண்டும். இதில் என்னுடைய ஆலோசனை என்னவென்றால், கிடைக்கக்கூடிய பயனில் 50 சதவிகிதம் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். மீதி உள்ள 50 சதவிகிதத்தில் 25 சதவிகிதம் தொழிற்சாலை எக்ஸ்பான்ஷனுக்கு—எக்ஸ்பான்ஷன் ஸ்கீம்களுக்கு—மீதி இருக்கிற 25 சதவிகிதத்தில் 15 சதவிகிதம் அரசாங்கத்திற்குப் போக வேண்டும். மீதி 10 சதவிகிதம் பங்குதாரர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற முறையில் செலவு செய்யப்பட வேண்டும். சிலர் சொல்கிறார்கள், பங்குதாரர்களுக்கு ஏதுமில்லை என்றால், மூலதனம்—கேபிடல் ஃப்ளோ தடைபட்டுப் போய்விடும் என்று. அதற்காக 10 சதவிகிதம்.

உற்பத்தித் திறனில் ஊக்க போனஸ்—இன்சன்டிவ் போனஸ் ஸ்கீம்—என்று பல இடங்களில் இருக்கிறது. அதை முறைப்படுத்தி நமது மெட்ராஸ் புரொடக்ஷிவிடி கவுன்சிலின் அரசுப் பிரதிநிதி, தொழிலாளர் பிரதிநிதி முதலாளிகளின் பிரதிநிதி ஆகியோரைக் கொண்ட குழு அமைத்து உற்பத்தித் திறன் தகராறைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்த அவையின் மூன்வாவத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கையையெல்லாம் ஆதரித்து, அதே நேரத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முக்கியமாக, பத்திரப் பதிவுத் துறையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். 1967-68-லிருந்து இன்று வரை நாம் பார்த்தால், பத்திரப் பதிவாளர் துறையில் வருகின்ற வருவாயில், மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் செலவு செய்து கொண்டு வருகிறோம் என்பது நன்றாகத் தெரியும். இந்தப் பத்திரப் பதிவுத் துறையில் என்ன அபிவிருத்திகள், என்ன வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே தெரியவில்லை. பத்திரப் பதிவுத் துறையில் வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கின்றது. இதை அமைச்சரவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு அதிகமாக இருப்பதால் அதைப் பிரித்து, ஐந்து பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்களாக அமைக்கலாம் என்று அமைச்சரவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து என்ன தெளிவாகத் தெரிகிறது என்றால், வேலைப் பளு அதிகமாகியிருக்கின்றது. நான் இதில் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த ஐந்து புதிய பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்களை ஏற்படுத்துவதை விட அந்தத் துறையிலுள்ள ஊர்கள் எவ்வளவு அதிகமாகக் கேட்டிருக்கிறார்களோ—அது ஐந்தோ பத்தோ சொல்லியிருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் என் ஏற்படுத்தக்கூடாது? நம்மிடம் பணம் இல்லையா? வருவாய் இல்லையா? மூன்றில் ஒரு பங்கு வருவாயைத் தானே செலவு செய்கிறோம்? எனவே, அவர்கள் கேட்பதை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் செளகரியமாக இருக்குமே. அதை ஏன் செய்யக்கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

புதிய திட்டங்களைப் பற்றிப் பார்த்தோம். மொத்தத்திலே ரூ. 6,76,000 ஒரு வருஷத்திலே செலவாகிறது. அதிலே பார்த்தால் பிரயாணிகள் தங்குவதற்கு ஒரு கொட்டகை, புதிய நான்கு அலுவலகங்களுக்கு பணம், 50 பேரைக் கூடுதலாக நியமிப்பதற்குப் பணம், அலமாரிகள் வாங்குவதற்குப் பணம் என்பதாகத்தான் இப்படி செலவினங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதிகாரிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க பணம் ஒதுக்கக் கூடாதா? இதுபோன்ற திட்டங்களை அரசு ஏன் எடுக்காமல்

[திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி] [1973 மார்ச் 9]

இருக்கிறது? சிப்பந்திகளுக்கு வேண்டிய செளகர்யங்களைச் செய்து கொடுக்க முன்வந்தால் அவர்களும் உற்சாகமாக இருப்பார்களே, பணம் கையில் இருக்கும்போது நாம் ஏன் இப்படிச் செய்யக்கூடாது என்பதை யோசிக்க வேண்டும்.

குறிப்பாக, விருதுநகரில் இருக்கக்கூடிய சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ் மிகவும் மோசமான பழைய கட்டிடத்தில் இருக்கிறது. எந்த நேரமும் கட்டிடம் மேலே விழுமோ என்று பயந்து அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடம் ஆபீஸ் இருப்பதற்கு லாயக்கற்றது என்பதை மேலே உள்ள அதிகாரிகளே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயினும் அந்தக் கட்டிடத்தை இன்னொரு குறிப்பிட்ட கட்டிடத்திற்குத்தான் மாற்றச் சம்மதிக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடமும் மோசமானது. ஏற்கனவே அங்கே பி.டபிள்யூ.டி. ஆபீஸ் இருந்து அவர்கள் வேறு இடத்திற்கு மாறிப் போய்விட்டார்கள். அப்படி இருக்கிறபோது இந்தக் கட்டிடத்திற்குப் போவதாக இருந்தால்தான் சம்மதம் கொடுப்போம் என்று சொல்வதனால் இவர்கள் இந்தக் கட்டிடத்திலேயே தொடர்ந்து இருப்பது சரியாக இல்லை. ஆகவே தங்கள் மூலமாக நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக விருதுநகரில் பதிவாளர் ஆபீஸ் வாடகைக்கு இருக்கும் இடத்தை மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கிருந்து போவது நல்லதொரு கட்டிடமாக இருக்க வேண்டும்.

நான் இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அரசாங்கம் இங்கே கொட்டகைகள் அமைத்தால் மட்டும் போதாது. பெஞ்சுகள், நாற்காலிகள் ஆகியவற்றையும் அங்கங்கே வாங்கிப் போட வேண்டும். சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸ்களுக்கு சுண்ணாம்பு அடித்து அவை நல்ல மூறையில் பார்ப்பதற்கும், வருகிறவர்களுக்கு உட்கார வசதி உள்ளதாகவும் அமையத் தக்க ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்து தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து இந்தத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகளுக்குப் பதவி உயர்வுக்கான வாய்ப்புகள் இல்லை. சப்-ரிஜிஸ்திராராக இருப்பவர்கள் லாயின்ட் ரிஜிஸ்திரார், டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்திரார் என்பதாக எல்லாம் வருவதற்கு மிகுந்த காலம் ஆகும். இதுவும் வருவாய்த் துறையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு துறை. ஆகையால் பதவி உயர்வு வருகிற

1973 மார்ச் 9] [திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி]

போது இங்கே உள்ளவர்கள் வருவாய்த் துறைக்குச் செல்லவும், அங்குள்ளவர்கள் இங்கே வருவதற்கும் ஏற்ற வகையில் ஒரு இணைப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது நன்றாக இருக்கும். இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எம்பிளாய்மெண்டு ஆபீஸ் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ரின்பூவல் செய்து கொள்கிற முறையையே அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டும். பலர் குறிப்பிட்ட காலத்தில் செய்யாததால், செய்ய முடியாத சந்தர்ப்பத்தினால் வாபஸ் ஆகி கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு ஒரு ஜில்லாவில் பதிவு செய்திருப்பவர்கள், இன்னொரு ஜில்லாவில் வேலைவாய்ப்பு இருப்பதை எண்ணி மாற்றிக்கொள்கிறபோதும் பல சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. ஒரு முறை பதிவு செய்துகொள்கிறபோது அவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் போலக் கொடுத்துவிட்டால் அதைக் கொண்டுபோய் எந்த ஜில்லாவில் வேலைவாய்ப்பு இருந்தாலும் காட்டி வேலை பெற சந்தர்ப்பம் இருக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லி எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, at the outset I have to point out that 1972 has been one of the worst years in the recent history of India and Tamil Nadu was leading in regard to labour unrest during this period. Sir, I have to bring to the notice of this House or elsewhere that the unrest in the Simpson Group of Companies had been prolonged to such an extent that there had been interference by various parties and the Government had been passive onlookers and many unforeseen and unthinkable things have happened in the unions. I think the Hon. Minister for Labour has completely failed in tackling the Simpson problem.

Similarly, I have just now heard that in the case of Wimco, it took five months for the Government to open their eyes and call for the labour leaders to settle the unrest there. I want to know whether during those five months, the labourers were paid any salary or subsistence allowance and to my knowledge, they have not been paid anything.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1973 மார்ச் 9]

Then, Sir, this Government have been proclaiming that there should be one union for one industry. Of course to suit them if the union is a D.M.K. union it is one union. Otherwise many unions are encouraged or destroyed or badly treated so that they are not able to function efficiently at all.

Sir, so much has been talked about the participation of labour in the industries. It is very desirable not only from the point of view of labour but it is also equally true from the point of view of capitalists or the person who invests to increase production. The participation of labour in the management is very essential because many times the managements do not know what are the difficulties which the labour face in the field of production. It may be failure of machinery or it may be the non-availability of spare parts and it may be other difficulties. It is only the Union members who will be able to apprise completely the management about these things. But unfortunately it still remains only a talk.

Sir, I am glad that the Unions would be paid Rs. 150 for engaging an advocate. But if the Union wants to appeal to the Government for adjudication, they must have the permission of the Government to do so. If the Government delay the permission and if the Union wants to engage a lawyer against a capitalist who can engage a lawyer for Rs. 5,000 or Rs. 10,000, the partly sum of Rs. 150 which the Government give, would not be sufficient. How can they fight against a tremendous legal giant. So, I think this is only a showy piece and there is not much to speak about it.

Then, Sir, there is too much talk here and there about the wage freeze for reducing the prices of commodities. It is an easy thing to talk about wage freeze. They say counteract it, there should be freeze on profit and on management salaries. In this connection, I have to point out that this wage freeze is the most ingenious method of undermining these labourer's prosperity. If this method is adopted, a worker in a factory getting Rs. 250 would not get more though the prices of essential commodities would shoot up. If there is a freeze on the salary of the executive who draws Rs. 4,000 per mensem. Nobody bothers about it. When there is freeze on the salary of workers getting Rs. 200 per mensem naturally there is a cry and we can understand their difficulties.

1973 மார்ச் 9] [Thiru K. M. Subramaniam]

Is it the profit freeze ? It is the dividend freeze. Today profit on shares is never more than 12 per cent. What is the use of saying there is freezing of profits. It is misleading the public eye. It is only mismanagement of management, and maladministration of administration. These are affecting the public. The cost of management is rising to such an extent almost to the level of New York or London. I mean the salary scales of top executives. I understood that the Hon. Chief Minister had spoken in Kumbakonam recently regarding wage freeze. If that is correct, I am very sorry that this Government, claiming to be a Socialist Government, are doing everything anti-labour.

I have to point out that the Electricity Board employing more than 85,000 people, 35,000 people are still casual workers having no security of service. Is it correct to keep them like that for such a long time? If you do not want them, say so. Tell them like that. This is happening in other sectors also. Contract labour is going on. If a contractor gets Rs. 100, it is out of labourers' work. In the year of Grace of 1973, in this D.M.K. Government, claiming to be a socialistic Government we still find 18th century practice of contract labour. That is bad.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the chair.)

I now come to bonus question. It is now said that the bonus should be 8-1/3 per cent. Previously many industries were paying 25 per cent, 20 per cent and 6 months wages as bonus. Now they will pay only 8-1/3 per cent. They say profits had gone down. Is there any organisation to check it. There are mills having guest houses in Bombay, Madras and Ootacamund whereas the mill is in Coimbatore. Why should they have such costly guest houses and how can they say still there is no profit? Who is there to check it? Who is there to check their spending? The salary scales are increasing. Sky is the limit to their spending. Who is travelling by air these days ? Not the man who pays from his own pocket. It is the big businessman (for whom the company pays) and the top Government officials. It is they who travel by air. Rs. 12,000 is the pay of Managing Director and there is no limit to perquisites. If you check all these and give the workers a good dividend, then Tamil Nadu will be the best industrialised State in the country.

[1973 மார்ச் 4]

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளையும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் இங்கே, தொழிலாளர் நலத் துறையின் சார்பிலேயும், பத்திரப் பதிவுத் துறையின் சார்பிலேயும், அதேமாதிரி அச்சத் துறையின் சார்பிலேயும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் அவருடைய உரையிலே சீரிய சில திட்டங்களை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

அமைதியான முறையிலே நல்ல பணிகளை ஆற்றி வருகிற தொழிலாளர் நலத் துறையைப் பற்றி, அதிலே சில குறைபாடுகளைப் பற்றி, மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எனக்கு முன்னாலே குறிப்பிட்டார்கள். சென்ற ஆண்டு, மற்ற ஆண்டுகளைக் காட்டிலும் வேலை நிறுத்த நாட்கள் அதிகமாக இருந்தன என்ற காரணத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால் நமது அரசின் சார்பிலே தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த அரசு உருவான பிறகுதான் தொழிலாளர் கோரிக்கைகளை இந்த ஆட்சியாளர்கள்தான் கேட்பார்கள் என்ற காரணத்தோடும், அவைகளை வைத்தால் நிறைவேறும் என்கிற எண்ணத்திலேயும் கோரிக்கைகளை வைக்கிறார்கள்.

இங்கே இருக்கிற கோட்டையைக் கூட, பழைய காலக் கோட்டை என்று நினைத்து, புரட்சி ஒங்குக என்று ஒலி எழுப்பிக் கொண்டு, துப்பாக்கியை ஏந்திக்கொண்டு, இன்னும் சிலபேர் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு முக்கியமான காரணம், இந்த ஆட்சி தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக இறங்கிவந்து, முதலமைச்சர் ஆனாலும், தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சராக இருந்தாலும், அவர்களை எவ்வளவு அரசாங்கத்துப் பேச வேண்டுமோ அவ்வளவு அரசாங்கத்துப் பேசுகின்ற காரணத்தால் தான் தொடர்ந்து இது நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, அவர்களை அழுத்துகின்ற அந்த சக்தி பயன்படுத்தப்பட்டிருக்குமானால் இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் அதிகமாக வளர்ந்திருக்க முடியாது. இருந்தாலும் இன்றைக்கு தொழிலாளர் நலத்

1973 மார்ச் 9] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

துறைக்கென்றே ஒரு அமைச்சரையும் அதை விரிவுபடுத்துகின்ற சீரிய திட்டங்களையும் வகுத்திருக்கின்ற இந்த அரசை மற்றவர்கள் பாராட்டியிருக்க வேண்டும்.

சிம்சன் தொழிற்சாலையைப் பற்றி, கதவடைப்பைப் பற்றி, ஆளும் காங்கிரஸ் நண்பர் இங்கே பேசியபொழுது எனக்கே கூட வியப்பாக இருந்தது. (குறுக்கீடு). அ.தி.மு.க. நண்பர் அப்படிப் பேசினார். இந்தக் கருத்தை இங்கே ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், அப்படி அ.தி.மு.க. ஆளும் காங்கிரசை ஆதரித்தாலும், அல்லது ஆளும் காங்கிரஸ் அ.தி.மு.க.வை ஆதரித்தாலும், அந்த நண்பர்கள் எல்லாம் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் நீடித்தபோது தீயை அணைக்க வேண்டியவர்கள் அணைக்காமல், அந்தத் தீயை வளர்த்து விகின்ற வகையிலே வளர்த்ததுதான். இதற்காக, டெல்லியிலே இருந்து வந்த ஆளுங் காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் எந்த வகையில் இவற்றைத் தூண்டினார்கள் என்பதை நாடு நன்றாக அறிந்தது அதையெல்லாம் நான் ஞாபகப்படுத்த வேண்டியதில்லை. அந்தக் காரணத்தினால்தான் வேலை நிறுத்த நாட்கள் அதிகமாக இருக்கின்றதேயொழிய, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர் போராட்டமாக இருந்தாலும், ரப்பர் தொழிலாளர் போராட்டமாக இருந்தாலும், மலைத் தொழிலாளர் கோரிக்கையாக இருந்தாலும் நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் எந்த அளவுக்கு தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்து காரியங்களைத் துரிதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள், எத்தனை முறை உட்கார்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர் நலத்துறை ஆணையரும், தொழிலாளர் நலத்துறை செயலாளரும் எவ்வளவு தீவிரமாக காரியங்களைத் துரிதப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களை இதைப் படித்துப் பார்த்தாலே தெரியும் என்பதை நான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதில்லையென்று கருதுகிறேன்.

எந்தக் குடும்பத்திலே குழந்தை அதிகமாக அழுது கொண்டிருக்கும் என்றால் எந்தக் குடும்பத்திலே குழந்தைக்கு அதிகமாகச் செல்லம் கொடுக்கிறார்களோ அந்தக் குடும்பத்திலே தான் குழந்தை அதிகமாக அழுதுகொண்டிருக்கும். அதுபோல இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே தொழிலாளர்கள் அதிகமான அளவில் கோரிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கு செல்லம் கொடுக்கிறது என்பதுதான்.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 மார்ச் 9]

அடிமட்டத்திலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு பல்வேறு நல்ல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. கைத்தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய அரசு குழு அமைத்து அதிலே எல்லாத் தரப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கிறோம். பீடித் தொழிலாளர்களின் கூலியை சீரிய முறையிலே வழங்குவதற்காக இந்த அரசு அதைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறது. எங்கள் கருத்துக்களை இந்த அரசு சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று சிலர் பழிகுறத வகையிலே அரசு அவர்களுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்கின்ற முறையிலே அந்தக் குழுவை அமைத்திருக்கிறது.

தொழிலாளர் சங்கங்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் கூறி வருகிறார்கள். எல்லாத் தரப்பினரின் கருத்துக்களையும் இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட இதை விட வேறு ஒன்ற் தேவையில்லை. நான் பல முறைகள் இந்த மன்றத்திலே கேட்டுக் கொண்டபடி, ஆயிரக்கணக்கான ஹோட்டல் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களின் பணியைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிற சர்வீஸ் கார்டு வழங்குகிற செய்தியைப்பற்றி இந்த அறிக்கையிலே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள், அதற்காக அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்களைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மிகப் பெரிய அழகான ஓட்டல்களைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் எல்லாம் தங்குவதற்கு மட்டும் இடம் இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது, அவர்கள் எல்லாம் சமையல் அறையிலே கூனிக் குருகி வாழக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் கட்ட இருக்கிற ஓட்டல்களுக்கு உரிமம் வழங்குகின்ற நேரத்திலாவது, அப்படிப்பட்ட ஓட்டல்களிலே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கு சிறிய அளவிலேயாவது

1973 மார்ச் 9] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

குவாட்டர்ஸ் கட்டப்பட வேண்டும், அப்படிக் கட்டினால்தான் அனுமதி வழங்கப்படும் என்ற முறையைக் கொண்டு வரக்கூடிய அளவிலே நம்முடைய அரசாங்கம் நகராட்சித் துறையையும் மற்ற மற்றத் துறைகளையும் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிராவிடண்ட் பண்ட் நன்மைகளை ஒட்டல் தொழிலாளர் களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இந்த அறிக்கையிலே இன்னும் பல மகிழ்ச்சிகரமான செய்திகளை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலேயே 150 ரூபாய் தொழிலாளர்கள் வாதாடுவதற்காக ரிட் மனுக்களின் மேல் வாதாடுவதற்காக நிதி உதவி கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்ற செய்தி தொழிலாளர்களுக்கு தேனாகப் பாய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது.

அதைத்தவிர போனஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒரு காலத்திலே பேச்சளவிலே தான் இருந்தது. பேலன்ஸ் ஷீட்டை தொழிலாளர் களுக்குக் காட்டாமல் அவர்கள் எல்லாம் சந்தேகப்படக் கூடிய நிலைமை இருந்தது. ஒரு தொழிற்சாலையின் வருமானம், செலவுகள், மற்ற வகையிலே செலவுகள் இவையெல்லாம் தொழிலாளர்களே பார்த்து அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. 8-1/3% போனஸ் பற்றி உறுப்பினர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறைபட்டுச் சொன்னார்கள். அது உங்களுடைய வெற்றியல்ல என்று சொன்னார்கள். நாம் அதைப்பற்றி ஏற்கனவே தீர்மானத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்திருப்பதோடு மட்டுமல்ல, நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லி செல்கின்றபோது எல்லாம் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் தான் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. நான் இன்றைக்கு ஆளுங் காங்கிரஸ் கட்சியைக் கேட்டுக்கொள்வேன். இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாத கிராஜுவ்டி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் உங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி உங்கள் பேரவையிலே தீர்மானம் போட்டு தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு மாத கிராஜுவ்டி கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர் நல

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1973 மார்ச் 9]

நிதிச் சட்டம் 1-1-1973 முதல் அமலுக்கு வருகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன்பட வேண்டுமென்ற என் ஆசையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே மேலும் சில நல்ல திட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு, மளிகைக் கடையிலே பணியாற்றும் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி, சலூனிலே பணியாற்றும் தொழிலாளியாக இருந்தாலும் சரி, அன் ஆர்கனைஸ்டு செக்டாரிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் அவர்களுடைய குறைகளை நேரடியாகக் கண்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கு ஏற்ற முறையிலே ஒரு பிரிவை ஒரு விங்-அதிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு குறைந்தபட்ச ஊதியம், சலூன் தொழிலாளர்களுக்கும், கட்டடத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்த வரையில் லைவ் ரிஜிஸ்டரில் அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு மாவட்டத்திலே 15 ஆயிரம் வாலிபர்கள் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களிலே மாதம் ஒரு முறை ஒரு ஐயாயிரம் பேர்களைப்பாவது அழைத்து எந்த எந்தத் துறையிலே பயிற்சி பெற்றால் வேலை வாய்ப்புப் பெற முடியும் என்று அறிவுறுத்த, எடுத்துச் சொல்ல ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும்.

பத்திரப் பதிவுத் துறை நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வருகிறது. கும்புடிப்பூண்டியிலே ஒரு துணைப் பதிவாளர் அலுவலகத்தை ஏற்படுத்துவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கையளவிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை விரைவிலே ஏற்படுத்த அவர்கள் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அறிக்கையை நான் நெஞ்சார, மனமார வரவேற்றுப் பாராட்டி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற நிதிக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1973 மார்ச் 9]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற இந்த அரசு தொழிலாளர்கள் அரசு என்று நாடும் ஏடும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றன. தொழில்களை ஏற்படுத்துகின்ற வகையிலே முன்வரக்கூடிய தொழிலதிபர்களுக்கு நல்ல உதவியையும், ஊக்கத்தையும் அளிக்கும் வகையிலேயும் தொழிலாளர்களுக்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் அளிக்கும் வகையிலேயும் நல்ல பல திட்டங்களையும், இந்தியாவிலே உள்ள மற்ற மாநிலங்களுக்கு உதாரணமாக இருக்கக்கூடிய முறையிலேயும் நம்முடைய அரசு தீட்டி கடைப்பிடித்து வருகிறது என்பதை யாரும் மறுத்துவிட முடியாது. இன்றைக்கு பேசிய ஒரு உறுப்பினர் தமிழ்நாட்டிலே தான் உலகத்திலே இல்லாத அமைதியின்மை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலேயே தங்களுடைய சிந்தனைகளையும், உணர்ச்சிகளையும், எண்ணங்களையும், கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் அடக்கம் செய்துவிட்டு தமிழ்நாட்டிலே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்ற ஒரு சிலருக்குத்தான் தமிழ்நாட்டிலே அமைதியின்மை முன்னணியிலே இருக்கிறது என்று சொல்லத் தோன்றும். ஆனால் இந்தியாவைப் பரிபூரணமாகப் பார்க்கக் கூடியவர்கள், மற்ற நாடுகளைப் பார்க்கக்கூடியவர்கள், மற்ற மாநிலங்களைப் பார்க்கக்கூடியவர்கள், ஆங்காங்கே இருக்கின்ற அரசியல் தலைவர்களும் தொழிலாளர்கள் தலைவர்களும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்கக்கூடியவர்கள் தமிழ்நாட்டிலே நல்ல திட்டங்கள் மட்டும் அல்ல இந்த அரசு தொழிலாளர்களோடு தங்களுடைய ஆதரவை முழுக்க முழுக்க இணைத்துப் பிணைத்துக் கொண்டு நடைபெறுகிறது என்று சொல்வார்கள். இந்த உண்மையை ஒப்புக்கொள்கின்றவர்கள், உணரக்கூடியவர்கள் நிச்சயமாக அந்த உறுப்பினர் சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அரசியல் காரணங்களுக்காக, அரசியல் லாபத்திற்காகத் தொழிலாளர்களைப் பயன்படுத்துவது ஒரு இழிவான நிலை. அதை உரிய முறையில் நம்முடைய நாட்டிலே பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால் நாட்டினுடைய பொருளாதார அடிப்படையும், தொழிலாளர் சமுதாயமும் பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதாலே வேலை நிறுத்தங்கள் செய்வதாலே அந்த

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1973 மார்ச் 9]

அளவிற்கு அந்த முறையிலே அது கடைசியாக, அல்டிமேட் அனலிஸிஸ் என்று சொல்வார்கள், பார்த்தால் அது தொழிலாளர்களைத்தான் பாதிக்கும். நேரடியாகப் பாதிக்கப் படுவார்களா அல்லது மறைமுகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்களா என்பதைச் சிந்திக்கக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும். உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அப்பொழுதுதான் விலையேற்றத்தைத் தடுக்க முடியும். தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று போராட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டங்களை நடத்துவதே தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் போராட்டங்களை நடத்துகின்ற ஒவ்வொரு நேரத்திலேயும் வருஷத்திற்குப் பல மாதங்கள் நம்முடைய தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்ற காரணத்தினால் தொழிலில் உற்பத்தி குறைகிறது. இவ்வாறு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால், தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தின் மூலமாக அதிக உதியத்தைப் பெற்றாலும்கூட, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு அவர்கள் வாங்கும் சக்தி குறைந்து விடுகிறது. வாங்கும் சக்தி எப்பொழுதும் ஓரளவிற்கு நிலையாக இருக்க வேண்டும். வாங்கும் சக்தி குறைந்துகொண்டே வருவதற்குக் காரணம், தொழிலாளர்களிடத்திலே ஏற்படுகின்ற வேலைநிறுத்தம்தான் முக்கியமான காரணமாகும். தொழிற்சாலை மூடப்பட வேண்டும், உற்பத்தி குறைக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிலை இருப்பதுதான் காரணம்.

இப்படி ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் தொழிற்சாலை மூடப்படுவதால் உற்பத்தி குறைகிறது. அதனால் விலையேற்றம் ஏற்படுகிறது. விலையேற்றம் ஏற்பட்டால் எந்தப் போராட்டத்தின் காரணமாக அதிகமான சலுகைகளைப் பெறுகிறார்களோ அந்தச் சலுகைகள் அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே பயன்படாது போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதற்காக தொழிலாளர்கள், பாட்டாளி வர்க்கம் பலியாகின்ற நிலையை மாற்ற வேண்டும். தொழிலாளர்களின் நன்மைகளைக் கருதி, நாம் எதற்கெடுத்தாலும் தொழிற்சாலைகளை மூடிக்கொண்டே போகும் நிலையில், சாதாரண காரியங்களுக்குக்கூட வேலைநிறுத்தத்திற்குத் துணடிவிடக் கூடாது. அந்தப் பொறுப்பு அரசியல் வாதிகளுக்கும், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் உண்டு என்பதைத்

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வகையிலே நம்முடைய தொழில் நிறுவனங்களும், தொழிற் சங்கங்களும் இயங்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேட்கையைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே சொன்னார்கள், ஒரு சில ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் அவர்களுடைய தொழிற்சங்கங்களை வளர்ப்பதற்காக மற்றவர்களை நசுக்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிற் சங்கங்களிலே ஈடுபடக் கூடாது என்று 'அன்-டச்சபிலிட்டி' யா என்ன? எனவே, அப்படிப் பேசுவது முறையல்ல. யாருக்கும், எந்தக் காரியங்களுக்கும், பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டிருந்தால் அவர்கள் ஒரு துறையிலே தலைமை தாங்கி வழி காட்டுவதற்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமை எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் உண்டு, அதேபோல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அந்த உரிமை உண்டு. அவர்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லை என்று பேசுவது நல்ல ஜனநாயகம் அல்ல. அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக நாம் பேசுகின்ற பேச்சு தொழில் துறையிலே அமைதியை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கக் கூடிய பேச்சாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, தொழில் துறையில் அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவில் இருக்கக்கூடாது. அவ்வாறு அமைதியின்மையை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவில் அமைந்தால் அதனால் உற்பத்தி குறையும்பொழுது தொழிலாளர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்காகப் பேசக் கூடியவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு மாபெரும் துரோகத்தைத்தான் செய்கிறார்கள் என்ற கருத்தை பொருளாதார மாணவன் என்ற முறையில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு முதுகெலும்பாக இருப்பது 'லேபர் கம்யூனிட்டி' தான், அந்தத் தொழிலாளர்கள் தான். ஆகவே அந்தத் தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையிலே இன்றைக்கு வளத்தை ஏற்படுத்த, தொழிலாளர்களின் வீடுகளிலே விளக்கை ஏற்றி வைக்க, அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான வசதிகளையும் பெற்றுத்தர தக்க வகையிலே பொருளாதாரத் திட்டங்களைப் பொது வாழ்க்கையிலே இன்றைக்கு மாற்றி

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்] [1973 மார்ச் 9]

யமைக்கிறோமோ அன்றைக்குத்தான் உண்மையான சோஷலிஸ்த் திட்டம் நிறைவேறும் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டு அந்த வகையில் தொழிற்சங்கங்களை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரே யூனியன் வேண்டுமென்ற கருத்து சொல்லப்பட்டது. அதன் நெளிவு சுளிவுகளுக்குள் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் குறைந்த காலத்தில் பேசி முடிக்க வேண்டியதாகயிருக்கிறது. எனக்கு 15 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 10 நிமிடங்கள்தான்.

* திரு. எம். ஏ. லத்திப் : 15 நிமிஷங்கள் வேண்டும்.
திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 15 நிமிஷங்கள் பேசினார்கள். அதைப்போலக் கொடுக்காவிட்டால் எப்படிப் பேசுவது?

ஆகவே, அதை ஆதரித்து அந்த முறையை நம்முடைய அரசு பரிசீலித்து அதற்கான திட்டத்தை வகுக்க, இங்கே இருக்கும் தொழில் துறையைச் சேர்ந்தவர்களை, அவர்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையும் அழைத்துப் பேசி அதற்கு நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைக் கேள்விப்படுகிறேன். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கிராஜுவிட்டி, அதாவது பணிக்கொடைக்குக்கூட சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் இன்கம் டாக்ஸ் போடுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன். இந்த முறை மிகவும் கண்டிக்கத் தக்கது. தொழிலாளர்களுக்கு, பணிக்கொடைக்காகத் தரப்படும் அந்தப் பணத்திற்குக்கூட இன்கம் டாக்ஸ் போடப்படுகிற இழிநிலை இருக்கிறது என்றால் அங்கே உள்ளவர்கள் தொழிலாளர்களின் மீது எவ்வளவு அக்கறை வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறியலாம். இப்படிப்பட்ட முறை மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். மத்திய அரசு இந்த கிராஜுவிட்டியின் மேல் போடும் இன்கம் டாக்ஸ் உடனடியாக நிறுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அடுத்து, 1971 பிராவிடண்ட் பண்ட் ஆக்ட் படி இராணிப் பேட்டையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு, பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் விஷயத்தில் மத்திய அரசின் தலையீடு இருக்கிறது. ஒரு தொழிலாளர் வேலையிலிருந்து நீங்கி ரிடையர் ஆகும்பொழுது உடனடியாக பிராவிடண்ட் ஃபண்ட் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் மத்திய அரசுக்கும் இங்கேயுள்ள பாரி கம்பெனி நிறுவனத்திற்கும் இருக்கும் சில உட்தகராறுகளின் காரணமாக அங்கேயுள்ள ரிடையர் ஆகும் தொழிலாளர்களின் பிராவிடெண்ட் ஃபண்ட் தொகையில் 8 சதவிகிதத்தைக் குறைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதை ஏன் அப்படிச் செய்கிறார்கள், எந்த அதிகாரத்தின்மீது செய்கிறார்கள்?

What is the legal sanction behind it I do not understand; Neither the Central Government nor any other body could with hold either part of the amount or the whole whatever it is, from the Provident Fund. It should be paid in full as soon as the worker retires from Service.

அதை மாற்ற வேண்டும். அந்த விஷயத்தைப் பற்றி மத்திய அரசிடம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சரவர்கள் பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நாம் பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்கும் முடிவை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் தனிப்பட்டவர்களின் பஸ் கம்பெனிகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் என்ன கதிக்கு ஆளாகப் போகிறார்கள் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அரசாங்கமே தன்னுடைய சர்வீஸில் ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறதா அல்லது தனிப்பட்டவர்களின் அந்த சர்வீஸ்களிலே கொடுக்கப்பட்டு வந்த கிராஜுவிட்டி இன்னும் மற்ற சலுகைகள் எந்த வகையிலே கொடுக்கப்படும் என்பதற்கான உத்தரவாதத்தைத் தெளிவாக, அறிக்கையாக அரசு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரேயொரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீலகிரி மாவட்டத்திலே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அதிகம். அங்கேயுள்ள தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்,

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 மார்ச் 9]

பாவம். இன்றைக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன், இந்த நேரத்தில், ஆட்சியிலே இருக்கும் அமைச்சர்களுக்கு மட்டுமல்ல, அதிகாரிகளுக்கும் கூடச் சொல்கிறேன். போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களை நல்லமுறையில் பயன்படுத்த வேண்டும், தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பொறுப்புணர்ச்சியோடு, கடமையுணர்ச்சியோடு இருக்க வேண்டும். இன்றைக்குத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப்பற்றி, கூடலூர் விஷயமாகச் சொல்கிறேன். சாதாரணமாக எடுத்த காரியங்களுக்கெல்லாம், without observing the due process of law, எந்தவிதமான சட்டமும் இல்லாமல் உடனடியாக வேலை நீக்கம் செய்கிறார்கள். சென்ற வாரம்கூட எனக்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், காரணமின்றி தோட்டத் தொழிற்சாலையிலிருந்து, தேயிலைத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் arbitrary action of the management. இவைகளையெல்லாம் உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

அடுத்து ரிஜிஸ்ட்ரேஷனைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை முதலிலேயே பேசியிருக்கலாமே. உங்களுக்குக் கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : எனக்கு 15 நிமிஷங்கள் வேண்டும். சரி இன்னும் 2 நிமிஷங்களில் முடித்துவிடுகிறேன். அந்த முள் 2-க்கு வந்தவுடன் நிறுத்திவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : 15 நிமிடங்கள் கிடையாது. இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்து விடுங்கள்.

* **திரு. எம். ஏ. லத்தீப் :** அடுத்து, மலைவாசி மக்களுக்காகத் தனிக் காலனிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற மருத்துவ உசதி சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதை நல்ல முறையில் செய்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மலைவாசிப் பிள்ளைகளுக்குப் பால் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பால் அவர்களுக்குச் சரியாகச் செல்லுவது இல்லை என்று தெரிகிறது. அதேபோன்று 'மே ஃபீஸ்டில்' உள்ள

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

எஸ்டேட்டில் 'அவுண்டேல்' என்ற டிவிஷனில் உள்ள தண்ணீர்த் தொட்டியிலே எல்லாக் குப்பைகளும் சேரும் முறையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஏன் அப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதுபற்றி கூலூர் லேபர் ஆபீசரிடமுட சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை. அதைப்பற்றிப் பரிசீலித்துத் தக்கமுறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரிஜிஸ்ட்ரேஷனைப்பற்றி நான் ஓரிரு வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். ரொம்பவும் டிலே ஆகிறது. அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் டாகுமெண்ட்ஸ் தயார் செய்து ரெஜிஸ்ட்ரேஷனுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது அட்வகேட் சர்ட்டிபிகேட் இருக்க வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும்.

Every sale deed and every document presented to the Registrar for registration should be certified by a competent advocate, i.e., by a registered advocate. Every advocate should be given the right to certify the documents presented to the Registrar for registration. Unless this is done, registration documents should not be accepted. என்ற முறையில் அரசு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, expeditions system -ஐ அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். செல்வராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கோரியிருக்கின்ற மானியங்களை வரவேற்று ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சரவர்களால் எழுதுபொருள்-அச்சத் துறைக்காக ஏறத்தாழ நான்கே முக்கால் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இங்கே மானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, கடந்த ஆறு ஆண்டுக் காலமாக ஏற்கனவே இருந்த நிர்வாகத்தைவிடச் சிறப்பான முறையில் இந்த எழுதுபொருள் துறை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு எல்லா அச்சகங்களும், நல்ல

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

[1973 மார்ச் 9]

லாபத்திலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 8 அச்சகங்கள் நிறுவப்பட்டு அதிலே சுமார் 4,000 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதிலே, சென்னையிலே மாத்திரம் ஏறத்தாழ 2,800 தொழிலாளர்கள் தலைமை அச்சகத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனுடைய மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்காக இன்றைய தினம் ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழுவின் மூலமாகச் செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகளை வரவேற்று ஆணைகள் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் மற்றத் துறைகளில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணைகளோடு பார்க்கும் போது இந்தத் துறைக்குக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகள் மிகக் குறைவு. அது மாத்திரமல்ல, அரசு சார்பில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும் காரியத்திற்காகத்தான் இங்கு வெட்டுப் பிரேரணை கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத் தலைநகரங்களில் அச்சகங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அத்தனை எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

சென்ற ஆண்டு நம்முடைய அரசின் சார்பில் எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் கிளை அச்சகம் அல்லது வட்டார அச்சகம் ஏற்படுத்தப்படும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். அதன் முதற்படியாக மதுரையில் துவக்க வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி மற்ற எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் அச்சகங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்படி பரவலாக நல்ல முறையில் அச்சத் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ஈடறையில் வசதிகளையும், வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்திக் தந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக இந்தத் துறையில் பர்மாவில் இருந்து வந்தவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டுக்குத் திரும்பி வந்த அவர்கள் நல்ல ஈடறையில் வேலை வாய்ப்பு பெற்று தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பல சவுகரியங்களைச் செய்து தந்திருக்கிறார்கள். சென்னை ரூரையில்

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். செல்வராஜ்]

அச்சகம் செயல்பட இருக்கிறது. 800 பேர் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே அது வரவேற்கத்தக்கது. ஏற்கனவே நம்முடைய அச்சகத்தில் எல்லா வேலைகளையும் செய்வதற்குப் போதுமான வசதிகள் இல்லாத நிலையில் வெளி அச்சகங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அதைப் படிப்படியாகக் குறைப்போம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அது இப்போது நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே 4.7 சதவிகிதமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 2.8 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி வெளி அச்சகங்களுக்குக் கொடுப்பதை முழுமையாகக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில வட்டார அச்சகங்களில் வேலை இல்லாமல் இன்று இரண்டு ஷிப்டுகள் மட்டுமே நடக்கின்றன. வெளி வட்டாரங்களில் 3 ஷிப்ட் வேலை செய்யும் அளவுக்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் விருத்தாசலத்தில் ஒரு அச்சகத்தை நிறுவி 6, 7 ஆண்டு காலமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அது தனியார் கட்டடத்தில் இருக்கிறது, போதுமான வசதி இல்லை என்று அதை மாற்றி புதிய கட்டடம் கட்டுவதற்காக இடம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதற்கான மதிப்பீடுகள் தயார் செய்யப்பட்டு விட்டன. அந்த வேலைகளை உடனடியாகத் துவக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கிருக்கும் தொழிற்சங்கத்தின் மூலமாகப் பல கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஓரளவு நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தாலும் முக்கியமான கோரிக்கை அந்த வட்டார அச்சகத்தைக் கிளை அச்சகமாக மாற்றித் தரவேண்டுமென்பதாகும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி புதுக்கோட்டை அச்சகத்தைக் கிளை அச்சகமாக மாற்றினார்களோ அதே போன்று விருத்தாசலம், திருச்சி அச்சகங்களைக் கிளை அச்சகங்களாக மாற்றினால்தான் தொழிலாளர்களுக்குப் பல சவுகரியங்கள் சட்டப்படி கிடைக்குமென்று கருதுகிறார்கள். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு ஓவர் டைம் கிடைக்கும் நிலைமை ஏற்படும், உதியத் தொகை கடுதலாகக் கிடைக்கும். எனவே, இதை நிறைவேற்றித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். செல்வராஜ்], [1973 மார்ச் 3]

அச்சகத்திற்குப் புதிய கட்டடம் கட்டும்போது அதற்குப் பக்கத்திலேயே தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். அங்கே ஒரே ஒரு தொழிற்சங்கந்தான் செயல்படுகிறது. நம்முடைய அரசு ஏற்றுக் கொண்ட, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்ற கொள்கையின்படி அங்கு ஒரே ஒரு தொழிற்சங்கந்தான் இருக்கிறபடியால் அங்கு இருக்கும் தொழிற்சங்கத்திற்கு அரசின் சார்பிலே ஒரு கட்டடத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அச்சகம் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நடத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்தது. இந்த ஆண்டு சிறப்பாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அச்சத் துறையைப் பாராட்டக் கூடிய அளவுக்கு நல்ல முறையில் தொழிலாளர்களும் சரி, துறையில் பணியாற்றும் பணியாளரும் சரி, உயர்தர அதிகாரிகளும் சரி, அமைச்சர் அவர்களும் சரி, சீரான முறையில், சிறப்பான முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கும் காகிதப் பொருள் 'வேஸ்ட்' ஏழு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கணக்குக்கு வராமல் இருந்தது. இந்த ஆண்டு கணக்கில் கொண்டு வரப்பட்டு அவை எலத்திற்கு விடப்பட்டு 7, 8 லட்சம் ரூபாய் அளவு கிடைத்திருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரிடம் கொடுத்த குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை சட்டமன்றத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். அந்தப் பட்டியலையும், பதிலையும் நாமெல்லாம் எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு சிறப்பாக இந்தத் துறையால் அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டு மேஜை மேல் வைத்தார்கள். அதற்காக அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளையும் உடனுக்குடன் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தருவதில் அக்கறை எடுத்து அச்சத்துறை பலரிடமிருந்து கொண்டு இருக்கிறது. தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கும் குறைகள் சிறிய அளவிலேதான் இருக்கின்றன. அவற்றை

1973 மார்ச் 9] [திரு. எம். செல்வராஜ்]

உடனுக்குடன் அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகப் பார்த்துத் தீர்த்து வைக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அரசின் சார்பில் தனி அச்சகத்தை— தமிழாச அச்சகத்தை நிறுவியிருக்கிறார்கள். அதை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். பொதுவாக, தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இருக்கும் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமைகிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : ஆணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மானியம் குறித்தும் மற்ற மானியங்கள் குறித்தும் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, அரசாங்கத்தினுடைய தொழிலாளர் கொள்கை பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அரசாங்கத் தினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையானது தொழிலாளர்களுடைய கூட்டு பேரம் செய்யும் சக்தியை, அதற்கான வாய்ப்புகளை அதிகப் படுத்துவதாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்பதை முதலில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவேன். தொழில் தகராறு 'தேர்வு பார்ட்டி இன்டர்வென்ஷன்'—மூன்றாவது தரப்புத் தலையீடு என்பது அறவே இல்லாது செய்கின்ற அந்த முறையைத்தான் இந்த அரசு பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். அத்தகைய ஒரு கொள்கையினை, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையினை, கட்டாய மத்தியஸ்தமோ, கட்டாய ஆர்பிட்ரேஷனோ இல்லாத கொள்கையினை, இந்த அரசு நாடு முழுவதும் ஏற்படுத்துவதற்கான கொள்கையாக வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

ஏற்கனவே, இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் போது மாநில அரசுகளுடைய எதிர்ப்பு இதற்கு இருக்கிறது என்ற கருத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநில அரசைப் பொறுத்தவரை, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற் சங்கந்தான் இருக்க வேண்டும், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அரசின் தலையீடு இருக்கக் கூடாது, கட்டாய மத்தியஸ்தம் இருக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையினை வலியுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 மார்ச் 9]

இதைப் பற்றிச் சொல்லும்போது மாநில அரசின் கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கை சொல்லுகின்ற கொள்கைக்கு முரணாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இந்த அரசினுடைய தொழிலாளர் கொள்கையில் ஆளுகின்ற கட்சியின் தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஒரு கொள்கையும், மற்றவர்கள் நடத்தும் தொழிற்சங்கங்களுக்கு இன்னொரு கொள்கையும் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது என்பதை முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டும் குறிப்பிட்டேன். அப்படி இருக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அதே கொள்கைதான் இன்னும் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்வேன்.

தொழிலாளர் இலாக்கா அதிகாரிகள் எல்லாம் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னால் அதை மீறிச் செய்ய வழி இல்லாமல் தொழிற் தகராறுகளை ஆண்டுக் கணக்கில் பைசல் செய்யாமல் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி நடத்துகிற சங்கத்திற்கு மாறாகத் தீர்ப்புச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அதற்குத் துணிச்சல் இல்லை. அப்படிச் சொன்னால் என்ன ஆகுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். அதன் காரணமாக முடிவு சொல்லாமல் வைத்திருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். தொழிற் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதில் ஆளும் கட்சியினர் இருக்கும் தொழிற்சங்கங்கள் எது செய்தாலும் குற்றம் இல்லை, தடை இல்லை. மற்றவர்கள் செய்தால் அதுவே குற்றம் என்று காட்டும் முறையைக் கடைப் பிடிக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய கோவை மாவட்டத்தில் நடந்ததை நான் சொல்கிறேன். மாற்றுக்கட்சிக் காரர்கள் நடத்தும் தொழிற்சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் அந்த வேலை நிறுத்தமானது தடுக்கப்படுகிறது. அந்தத் தொழிற் சாலையில் நிர்வாகத்தினர் தொழிலாளர்களைச் சஸ்பெண்டு செய்தால் அவர்கள் உடனே வெளியே வந்து விடவேண்டும். அப்படி வரவில்லை யென்றால் போலீஸ் தலையிட்டு அவர்களைக் கைது செய்து கொண்டு போவார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தால் அங்கே போலீசும் வராது. மற்றவர்களும்

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

வரமாட்டார்கள். இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிற் சங்கங்கள் என்று சொல்லும் போது அவர்களுக்குத் துணையாக . . .

திரு. நா. வீராசாமி : ஒரு பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். ஆளும் கட்சித் தொழிற் சங்கங்களுக்குப் போலீஸ் போவது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் இப்போது துணைத் தலைவராக இருக்கும் தாங்கள் நடத்திய தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தின் போது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர் தொழிற் சங்கம் நடத்துகிறார் என்று பார்க்காமல் அவர்களைக் கைது செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மிக்க நன்றி. அது உங்கள் கட்சியில் இருக்கும் கோஷ்டி சண்டையில் நடைபெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பொதுவாகப் பேரவைத் தலைவரைப் பற்றி விவாதிக்கக் கூடாது. அவரை விவாதத்திற்கு இழுக்கக் கூடாது. திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் செய்தது தவறு. அதற்கு நீங்கள் விமர்சனம் கொடுத்ததும் நல்லதல்ல. நீங்கள் விமர்சனம் கொடுத்த காரணத்தால் நான் விளக்கம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல் நான் அப்போது ஈடுபட்டு இருந்த தொழிற்சங்கத்திற்கும் ஆளும் கட்சிக்கும் உள்ள எந்தத் தகராறுக்காகவும் கைது செய்யப்படவில்லை. சாதாரணமாக நடைமுறையில் இருக்கிறது. எந்த ஒரு தொழிலாளர் போராட்டத்திலும் அதன் தலைவர் கைது செய்யப்படலாம். அந்த அடிப்படையில் என்னைக் கைது செய்தார்கள். இதே மன்றத்தில் இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கைது செய்து உடனே வழக்கை வாபஸ் செய்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். சமரசப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடக்கும் போது எல்லா நடவடிக்கைகளையும், எல்லா வழக்குகளையும் வாபஸ் பெறுவது என்பது ஒரு சம்பிரதாய முறை. தொழில் அமைதிக்காக செய்யும் ஒரு முறையே தவிர அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் உள் கட்சித் தகராறுக்காகக் கைது செய்யப்படவில்லை. திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன். நான் ஆளும்

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1973 மார்ச் 9]

கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்பதற்காகவும் வழக்கை வாபஸ் வாங்கவில்லை என்ற தன்னிலை விளக்கத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: என்னுடைய கட்சியின் தலைவர் அவர்கள், இன்றைக்கு உதவி சபாநாயகராக இருக்கின்றவர் தி.மு.க. கட்சியில் இருக்கிற காரணத்திற்காக அவர் மேல் இருந்த கேஸ் வாபஸ் செய்யப்பட்டது என்று கூறவில்லை. இப்படி அன்று மதிப்பிற்குரிய காலம் சென்ற அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, அவர் அந்த கேசை வாபஸ் செய்ய உத்தரவிட்டார். ஆகையால், இன்றைக்குப் பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கும் கேஸ்களையும் அதேபோல் வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று தான் கேட்டுக் கொண்டாரே தவிர அவர் கட்சி பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை என்ற விளக்கத்தை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்தச் சபையில் இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் தன்னிலை விளக்கம் தருவதற்கு சபை விதிகளில் உரிமை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அவையிலே இருக்கும் சபாநாயகருக்கு இத்தகைய விதி முறை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்கிறதா? சபாநாயகர் சொன்ன வார்த்தைகள் அதிலே வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தன்னிலை விளக்கம் நான் சொல்வதற்கு சபை விதிகளில் இடம் இல்லை. பேரவைத் தலைவர் தான் அந்தச் சட்டத்தையும் நடைமுறைப்படுத்துகிறார். பேரவைத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும் எந்த விளக்கத்தையும் கொடுக்கலாம். சபையை நடத்திச் செல்வதற்கு, முறைப்படுத்துவதற்கு அந்த விளக்கம் கொடுக்கலாம். பேரவைத் தலைமையில் இருப்பவர்களை விவாதத்திற்கு இழுக்கக் கூடாது. இழுத்து விட்ட பிறகு நான் அதற்கு விளக்கம் கொடுக்காமல் இருக்க முடியாது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி: நான் அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அதற்குத் தன்னிலை விளக்கம் என்று சொல்ல வேண்டியது இல்லை. பேரவைத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும், எது குறித்து வேண்டுமானாலும் விளக்கம் கொடுக்கலாம். இது தன்னிலை விளக்கத்தின் கீழ் வராது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பாயின்ட் ஆப் ஓர்ரிபிகேஷன்...

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : என்னுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், நான் உங்களுக்கு நேரம் தருகிறேன். வேண்டிய நேரம் இருக்கிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, குறிப்பாக சம்பந்தப்பட்ட நபர் பேரவைத் தலைவராக தலைமை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே அவர்கள் தலைமைப் பீடத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டே, அவரைப் பற்றிய விளக்கத்தைத் தருவதற்கு பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை உண்டு.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே, நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் எப்படி ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் நடத்தும் போராட்டத்தின் போது போலீசார் தலையிடாமல் இருக்கிறார்களோ அதே போல் மற்றவர்கள் நடத்துகிற தொழிற் தகராறுகளிலும் போலீசார் தலையிடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த இடத்தில் அரசாங்கம் தனது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குச் சலுகை காட்டியது, எந்த இடத்தில் எதிர்க்கட்சி என்பதற்காக கடுமையாக இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்தால் நல்லது. மற்றொன்றும் சொல்வேன், திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்கள் தொடர்பு கொண்டுள்ள மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலையில் அங்கே ஒரு தேர்தல் ஏற்பட்ட போது, அங்கே திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் எனக்கு வாக்குகள் அதிகம் கிடைக்கும் என்று சொன்னதால் அங்கே தொழிலாளர் நல அதிகாரிகளை அனுப்பி வெரிபை செய்யச் சொன்னோம். ஆனால் வெரிபை செய்ததில் திரு. சுரேந்திரனுக்கு குறைந்த ஆதரவுதான் என்று முடிவாயிற்று. இவ்வாறு இந்த அரசு நேர்மையாக நடந்து

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

வருகிறபோது, எங்களுக்கு நன்றி பாராட்டாவிட்டாலும், இல்லாத குறையை மட்டும் சொல்லாதீர்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: அமைச்சர் அவர்களுக்கு மிக மிக நன்றிக் கடன் பட்டிருக்கிறேன். மேட்டூர் அலுமினியம் கம்பெனியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே மிகச் சாதாரணமாகக் குற்றம் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிற தொழிலாளர்கள் 20-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஏறத்தாழ ஓராண்டுக் காலமாக இன்னும் வெளியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வதாக மேனேஜ்மெண்டார் சொல்லியும் கூட இன்னும் அவர்கள் வெளியில் இருக்கிறார்கள். மிகச் சாதாரணமான குற்றம். அதுவும் நிரூபிக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களை உள்ளே கொண்டு வருவதற்கு இப்போது முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் அவர்கள் மீதுள்ள இரண்டு வழக்குகளையும் வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு ஆலையில் வேலை நிறுத்தத்தின் போது சிலர் மெஷின்களை நிறுத்தி விட்டார்கள். பல நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. ஒரு மாதம் வரை வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. திரும்பவும் ஆலை திறக்கப்பட்டது. சில சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்கள் ஆலை நிர்வாகத்தையும் மீறி உள்ளே போய் ஓடுகின்ற மிஷின்களை நிறுத்தினார்கள். டிபுடி லேபர் கமிஷனர் வந்து சஸ்பென்ட் ஆர்டரை கேன்சல் செய்யச் சொல்லி மேனேஜ்மென்டை வற்புறுத்தி ஒப்புக்கொள்ள வைத்து, அவர்கள் உள்ளே சென்றதற்குப் பிறகு மில் ஓட்டப்பட்டது. இது ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கம். அது எதிர்க்கட்சி என்பதால் அந்த நிலை. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்குச் சம்பந்தப் பட்ட தொழில் தகராறுகளிலும் வேலை நிறுத்தங்களிலும் தொழில்துறை அதிகாரிகள் அல்லது போலீஸ் எவ்வளவு கனிவோடு நடந்து கொள்கிறா என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதே கனிவை அவர்கள் மற்ற சங்கங்கள் நடத்துகின்ற போராட்டங்களிலும், தொழிற்

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

தகராறுகளிலும் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேட்டூர் அலுமினியம் தொழிற்சாலை பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கு நன்றி. அவர்கள் பேச்சிலே காட்டிய கனிவைப் போல், உடனடியாக அந்தத் தொழிலாளர்களை வேலைக்குத் திரும்ப எடுத்துக் கொள்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு வழக்குப் போட்டிருக்கிறது. ஒரு ஆலையில் பைப், கம்பி, சைக்கிள் செயின் போன்றவற்றை வைத்து தகராறில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் பேரில் போடப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெற்று இருக்கிறது இந்த அரசு. அதே மாதிரியாக இந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலையில் உள்ள தொழிலாளர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளையும் அரசு வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, உங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். துணைத் தலைவர் அவர்கள் எனக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நேரம் தருகிறேன் என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அகவே, எனக்கு அதிக நேரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் என்றால், 1½ மணி வரை கொடுக்க முடியாது. குறுக்கீடு செய்யப்பட்ட நேரம் அளவுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அரசின் குறிப்பின்படி 'Mandays lost as a result of strikes and lockouts' அதிகமாக இருக்கிறது. 1971 ஆம் ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 22,86,507 ; 1972-ம் ஆண்டில் விரயமான உழைப்பு நாட்களின் எண்ணிக்கை 37,18,418 ஆகும். எறத்தாழ 60 சதவிகிதம் Mandays lost அதிகம் ஆகி இருக்கிறது. நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்வேன். தலைவரவர்களே, 1947-லிருந்து 1967 வரையில் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் எந்த அளவுக்கு மனித உழைப்பு நாட்கள் விரயமாயிற்றோ அதைவிட அதிகமாக 1967-லிருந்து 1970-க்குள் மூன்றாண்டுக் காலத்தில் மேன்-டேஸ்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 மார்ச் 9]

நஷ்டம் அடைந்து இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதற்கு பிரதானமான காரணம் என்ன என்றால் அரசாங்க அதிகாரிகளும், ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் நடந்து கொள்வதுதான் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்தப் போக்கு மாற வேண்டும் ; மாறவில்லை என்றால் இந்த மாநிலத்தில் தொழில் அமைதி இருக்காது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மு.ப.
11-30

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது மின்சார வெட்டு வந்திருக்கிறது. மின்சார வெட்டில் தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் பேச்சில் ஒன்றையுமே காணோம். தொழிலாளர்கள் மிகப் பெரிய அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக் கொள்வேன். மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் பெர்மெனென்ட் தொழிலாளர்களுக்கு லே-ஆஃப் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படுகிறது. சட்டப்படி மற்றவர்களுக்கும், பதிலிகள், டெம்பரரி தொழிலாளர்களுக்கும், மஸ்டர் ரோலில் இருப்பவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு எல்லாம் லே-ஆஃப் காம்பென்ஸேஷன் வழங்கப்பட வேண்டும். இதனைப் பெரும்பாலான ஆலை நிர்வாகிகள் கொடுப்பதில்லை. அவர்களைக் கொடுக்கச் செய்ய வேண்டும். மின்சார வெட்டினால் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மீதிப் பாதிப் பணத்தை அரசாங்கமே கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். பதிலி, டெம்பரரி தொழிலாளர்களுக்கு இப்பொழுது வேலையும் கொடுப்பதில்லை. மின்சார வெட்டுக்கு முன்பு அவர்களுக்கு எந்த விகிதாச்சாரத்தில் வேலை கிடைத்ததோ அந்த விகிதாச்சாரப்படி அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்களின் பிராவிடெண்ட் பண்டு பிடித்ததையும், எல்.ஐ.ஸி, பாலிசி பிரிமியம் பிடித்ததையும், மின்சார வெட்டு நீங்குகின்ற வரையில் ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அத்தோடு மின்சார வெட்டின் காரணமாக அவர்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. கண்டிரிபியூஷன்

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

செலுத்தப்படவில்லை என்றால் ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ வசதி மறுக்கப்படும், அதுவும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆலைகளில் இருக்கிற கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அவைகள் இப்பொழுது தொழிலாளர்களுக்குக் கடனாகப் பண்டங்களை கொடுப்பதற்கான தொகையை திருப்பிப் பெறுவதற்கு வழி இல்லை. ஆகவே, மின்சார வெட்டு நீங்கி ஒரு மூன்று மாதம் வரையிலாவது அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு அரசு போதுமான கடன் உதவி வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, கோவையில் இருக்கிற தொழிலாளர் இலாக்கா அலுவலகங்களுக்கு மையப் பகுதியிலே ஒரு தனிக் கட்டடம் வேண்டும் என்று நான் சென்ற ஆண்டுகூடக் கேட்டேன். ஆனால், அது நடைபெறமாட்டேன் என்கிறது. தொழிலாளர் நல இலாக்கா பொறுப்பு வகிக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சர் வயது முதிர்ந்தவர்கள். அதன் காரணமாகவோ என்னவோ இந்த இலாகாவை மூத்த மனைவி போல இந்த அரசு நடத்துகிறதோ என்ற ஐயப்பாடு ஏற்படுகிறது. அம்மாதிரி இல்லாமல் இந்த இலாக்காவிற்கு வேண்டிய நிதி உதவி அத்தனையையும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தக் கட்டடத்திற்கு இந்த ஆண்டே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது). இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் வேண்டும். அடுத்தபடியாக,

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : இன்னும் இரண்டு நிமிடங்களில் முடிந்துக்கொள்ள வேண்டும்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சரி, அடுத்தபடியாக, ஒன்றைச் சொல்வேன். ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்ட் காட்டரிங் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்ட் இருக்கிறது. அவற்றுள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அப்பீல் உரிமை இருக்கிறது. அப்பெலெட் அதாரிட்டி தீர்ப்பு வழங்குகிறது.

ஆனால், அந்தத் தீர்ப்பை அமல்படுத்துவதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகையில்லை. ஆனால், ஆந்திரா ஷாப் அண்டு எஸ்டாபிளிஷ்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1973 மார்ச் 9]

மெண்டு ஆக்டில் அதற்கு வகை செய்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று நம்முடைய சட்டத்திலும் வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. அங்கே போதுமான மருந்துகள் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் அடிக்கடி வருகிறது. அதுவும் போக்கப்பட வேண்டும். கோவையில் ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனையில் காச நோயாளிகளுக்கு 50 படுக்கைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு அங்கே நிறைய இடம் இருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் பெருந்துறை ஆஸ்பத்திரியை நம்பியிருக்க முடியாது. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச கூலி . . .

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பொத்தாம் பொதுவில் இப்படிக் குறை சொல்வது பற்றி உண்மையிலே நான் வருத்தப்படுகிறேன். எந்த ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் மருந்து இல்லை என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகள் வேலை செய்த பிறகு அவர்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியில் அந்த மாதிரி மருந்து இல்லாத நிலை இருக்கிறது என்பதை இங்கே தெரிவிக்கலாம். அப்படி இங்கே உடனே தெரிவிக்க முடியவில்லை யென்றால் பிறகு தனியாக என்னிடம் அவர் தெரிவிக்கலாம்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் மிகுந்த பொறுப்போடு தான் சொல்கிறேன். குற்றம் சாட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. பல நேரத்தில் கோவையில் மருந்து இல்லை என்ற தகவல் வருகிறது. அவ்வப்பொழுது அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயக் கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி வேலையைச் சீக்கிரம் முடிக்க வேண்டும். மேலும், அவர்களுக்குச் சமூகப் பாதுகாப்பு வேண்டும். அவர்கள் பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர். எந்த வயது ஆகிவிடுகிறது. அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு ஒரு

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

வழியுமே கிடையாது. அவர்களுக்குத் திராமங்களிலிருந்து வருகிற ரெவின்யூவில் ஒரு பகுதியை அதற்கென்று ear-mark செய்து சமூகப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைத் தறிகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிப்பதற்கு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது, அவர்களுக்கும் பிராவிடெண்ட் பண்டு, ஈ.எஸ்.ஐ. போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும்... (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

திரு. சு. துரைசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் தொழிலாளர்கள் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசைப் பொறுத்தவரையில் தொழிலாளர்களுக்காகச் செய்திருக்கிற பல்வேறு சிறந்த பணிகளை யெல்லாம் இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த அரசு ஆளுகின்ற கட்சிக்கு ஒருவிதமாகவும், எதிர்க் கட்சிகளுக்கு ஒருவிதமாகவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தி.மு.க. ஆளுகின்ற கட்சியாக இருந்தாலும் கூட, தி.மு.க.-வைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் நடைபெறுகின்ற பல்வேறு இடங்களில் தி.மு.க. தொழிற்சங்கத் தொழிலாளர்கள் பஞ்சாலைக்குள்ளேயே கைது செய்யப்பட்டு, அவர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு, பல மாதங்களாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வந்திருப்பதை அவர்கள் இங்கே மறுத்திருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்லாமல் இங்கே பொதுவாக ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் இப்பொழுது புதியதாக புதுக் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற சொல்லக்கூடியவர் இன்றைக்கு எச்.எம்.எஸ். சங்கத் தொழிலாளர் தலைவராக இருக்கிறார். அவர் சென்றிருக்கிற புதிய காங்கிரஸ் ஐ.என்.டி.யு.எஸ். சங்கத்தைச் சார்ந்தது. ஒரு

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1973 மார்ச் 9]

சங்கம் ஒரு தொழிலுக்கு என்று சொல்லக்கூடியவர் எச்.எம்.எஸ்., ஐ.என்.டி.யு.ஸி. ஆகிய இரண்டு சங்கங்களையும் இணைப்பதற்கு முன்வந்தால், அதை நாம் வரவேற்கலாம். அதைக் கூடச் செய்யாமல் இங்கே புதியதாக ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று சொல்வது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமான வாதம் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன் . . .

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அரசியல் ரீதியாக புதுக் காங்கிரஸ் சேர்ந்திருக்கிறோம். எச்.எம்.எஸ்., ஐ.என்.டி.யு.ஸி சங்கங்களை இணைப்பது என்ற பிரச்சனைக்கே இடம் கிடையாது. இணைக்கப் போவதாக யாரும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. அவைகள் தனித் தனி ஸ்தாபனங்கள். தி.மு.க.-வைப் போல் நாங்கள் அரசியல் கொள்கையை எல்லாம் இந்தச் சங்கத்தில் புகுத்துவது கிடையாது. எச்.எம்.எஸ்.-க்கு தனிக் கொள்கை ஐ.என்.டி.யு.ஸி-க்கு தனிக் கொள்கை.

திரு. சு. துரைசாமி : எச்.எம்.எஸ்.-க்கு தனிக் கொள்கை, ஐ.என்.டி.யு.ஸி-க்கு தனிக் கொள்கை என்று சொல்கிறார். அவரே ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கருத்தை வற்புறுத்தி இருக்கிறார். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியவர்—இன்றைக்கு நீங்கள் புதியதாகப் போயிருக்கிற கட்சி இருக்கிறதே அது ஐ.என்.டி.யு.ஸி-ஐ ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த இரண்டு சங்கங்களையும் ஒன்றாக சேர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கக் கூடாது என்று நான் நான் இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டுவரை ஏற்பட்ட வேலை இழப்பு நாட்களுக்கும், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட வேலை இழப்பு நாட்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். 1972-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட மொத்தம் விரயமான உழைப்பு நாட்கள் 37,18,448 ஆகும். அதில் பஞ்சாலைகள் வேலை நிறுத்தம் காரணமாக மட்டும் ஏற்பட்ட இழப்பு நாட்கள் 21,32,268 ஆகும். இது எந்த அரசியல் நோக்கத்தோடும் ஆளுகின்ற கட்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட போராட்டம் அல்ல. எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து கொண்டு அந்தப் போராட்டம் நடத்தப்பட்டது. தி.மு.க. சங்கமும் அதில் சேர்ந்துதான் இருந்தது. இந்த

1973 மார்ச் 9] [திரு. சு. துரைசாமி]

அரசாங்கத்தைப் பயன்படுத்தி ஏற்படுத்தப்பட்ட போராட்டம் அல்ல அது, அதனால் ஏற்பட்ட வேலை இழப்பு நாட்கள் அல்ல இவை என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டில் தொழிற்சாலைகளில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 42 பேர். 1972-வது ஆண்டில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 37 பேர். அந்த எண்ணிக்கை குறைந்து இருக்கிறது.

இந்த அரசாங்கம் தொழிற்சாலைகள் சம்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்ட நல்ல முயற்சிகள் காரணமாக இந்த எண்ணிக்கை குறைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதேமாதிரிதான் 1971-ல் விபத்துக்களின் எண்ணிக்கை 28,818 ஆக இருந்தது. இன்றைக்கு 26,965-ஆக குறைந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் நம்முடைய சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில், 1967-ம் ஆண்டிலிருந்து இது தொழிலாளர்களுக்காக இருக்கிற அரசாங்கம் என்பதை மிகத் தெளிவாக பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். அரசாங்க நடவடிக்கை இதற்குச் சான்றாக இருக்கும். உதாரணமாக, இந்த நாட்டில் நீண்ட நெடுங்காலமாக 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து தொழிலாளர்கள் தங்களுக்கு மே தினத் தன்று விடுமுறை விடப்பட வேண்டும் என்று எல்லாக் கட்சியினரும் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் மே தின விடுமுறை விடவில்லை. இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகுதான் மே தினத்திற்கு விடுமுறை விடப்பட்டது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்கான சட்டத்தை தி.மு.க. அரசுதான் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது.

தமிழ் நாட்டில் மாத்திரமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் பஞ்சாலை நெருக்கடி ஏற்பட்டு அகில இந்தியாவிலும் பல்வேறு பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன. தமிழ்நாட்டிலும் பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன. குஜராத்திலும், மேற்கு வங்காளத்திலும் மூடப்பட்டன. பம்பாயிலும் மூடப்பட்டன. அப்படி மூடிய ஆலைகள் வேறு மாநிலங்களில் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. குஜராத்திலும் மூடப்பட்ட ஆலைகள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. மேற்கு வங்காளத்தில் மூடப்பட்ட ஆலைகள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டில்தான் முதன் முதலாக எல்லாப் பஞ்சாலைகளும்,

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1973 மார்ச் 9]

14 பஞ்சாலைகளும் இன்றைக்குத் திறந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இங்கே இருக்கிற தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். மேலும் இந்த அரசாங்கிட முற்போக்கு பேசுகிற கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலத்திலும், சோஷலிஸ்ட் கொள்கையைக் கடைப் பிடித்து வருகிற ஆளும் காங்கிரஸ் ஆளுகின்ற மாநிலத்திலும், எந்த மாநிலத்திலும் கூட பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிகளுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொல்லுங்கள். தமிழ்நாடு சர்க்கார் தான், தி.மு.க. சர்க்கார் தான் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு பேரறிஞர் அண்ணா காலத்தில் ரூ. 2 லட்சம் கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய முதல் அமைச்சர் கடந்த ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சம் கொடுத்தார்கள். பிறகு திபாவளி தினத்தன்று மேலும் ரூ. 1,01,000 கொடுத்தார்கள். இப்படிப் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு அகில இந்தியாவிலேயே உதவித் தொகை கொடுத்து வருகிற அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை பெருமையோடு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு இன்றைக்கு கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் பட்டு நெசவாளர்களுக்கும் குறைந்தப் பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை வருகின்ற 15-ந் தேதி தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களிடம் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது. அந்தக் குழுவின் அறிக்கை மூலம் கைத்தறி நெசவாளர்கள், பட்டு நெசவாளர்கள் ஆகியோரின் கூலிப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பொதுவாக மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்பட்டு, அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றிய தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் முக்கியமாக டெம்பரரி தொழிலாளர்களும் பதிலிகளும் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 'லே ஆஃப்' சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, அப்படிப்பட்டவர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக தக்க ஆலோசனைகளை பெறும் வகையில் தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டி அதில் முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. சு. துரைசாமி]

மேலும் நம்முடைய அரசாங்கத்தின் மூலமாக மத்திய அரசை வற்புறுத்தி பல சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற சட்டங்கள் எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கவில்லை. பல தொழிற்சாலைகளில் பிராவிடன்ட் பண்டு திட்டம், இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் இப்போது இல்லை. ஆகவே, தகுந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து 'பாக்டரி ஆக்டின்' கீழ் வருகின்ற எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலும் பிராவிடன்ட் பண்டு திட்டம், இ.எஸ்.ஐ. திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு ஏற்ற வகையில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

'லே ஆஃப்' விட்ட தொழிற்சாலைகளில், தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது பாதிச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை 75 சதவிகிதமாக உயர்த்திக் கொடுப்பதற்கு மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்திச் சொல்லி, சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பூர் பனியன் தொழிற்சாலையில் 10,000-க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு 'லே ஆஃப்' காரணமாக வேலை இல்லாமல் இருந்தாலும் பாதிச் சம்பளம் வாங்குவதற்கு உள்ள தகுதி இல்லை. 'பாக்டரி ஆக்டின்' கீழ் அந்தத் தொழிற்சாலை இருந்தாலும் அவர்களுக்கு 'லே ஆஃப்' சம்பளம் கிடைக்க வழியில்லை. எனவே, அவர்களுக்கும் 'லே ஆஃப்' சம்பளம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நமது அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகளில் 'லேபர் வெல்பேர் ஆஃப்' சர்க்கை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலையின் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்கள் சில தொழில் தகராறுகளில் நிர்வாகத்தினருக்குச் சாதகமாகவே இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை நிர்வாகத்தினரின் பொறுப்பிலிருந்து விடுவித்து, அவர்களுக்குப் பாதிச் சம்பளம் நிர்வாகத்தினரும், பாதிச் சம்பளம் அரசாங்கமும் கொடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்து அவர்களை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது சிறந்த முறையாக இருக்கும் என்ற எண்ணுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1973 மார்ச் 9]

தொழிலாளர்களுக்கு இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தை அகில இந்தியா விலும் சரியாக நிறைவேற்றி வருவது நமது தமிழ்நாடு அரசுதான் என்பதை பெருமகிழ்ச்சியுடன் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதிப்பீட்டுக் குழுவின் சார்பில் நாங்கள் இந்தியா முழுவதும் சென்று வந்தோம். இ.எஸ்.ஐ. திட்டம் எப்படி செயல்படுத்தப் படுகிறது என்று பல்வேறு மாநிலங்களிலும் விசாரித்தோம். இந்தத் திட்டத்திற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்து வருவது நமது தமிழ்நாடு அரசு ஒன்றுதான் என்பதை அப்போது அறிந்து கொண்டோம். எங்குமே நண்பர் சுப்பு அவர்களும் இருந்தார்கள்; வேறு பல உறுப்பினர்களும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் இது தெரியும். அங்கே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களுக்காக நாங்கள் ஏன் இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் தகவலுக்காக இதை நான் இங்கே தெரிவித்தேன்; தொழிலாளர்களுக்கு இந்த அரசு எத்தகைய சலுகைகளை அளித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கோவை மருத்துவ மனையில் இப்போது 500 படுக்கைகளுக்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 300 படுக்கைகளுக்குத் தான் இப்போது உதவித் திட்டம் அனுமதிக்கப்பட்டு, உதவிப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். 500 படுக்கைகளுக்கும் உதவிப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின்கீழ் குடும்ப மருத்துவ சிகிச்சைப் பெறுவதற்கு தமிழ்நாட்டில் 2, 3 நகரங்களில்தான் வசதி செய்திருக்கிறார்கள். எல்லா மருத்துவ மனைகளிலும் இந்த வசதியைச் செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 10,000 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் பணியாற்றும் திருப்பூர் பணியன் தொழிற்சாலைக்கு உடனடியாக இந்த வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பொதுவாக 12.சி.எஸ். அல்லது எ.சி.எல். போன்ற அதிகாரிகள் கோவை போன்ற பெரிய நகரங்களில் சுற்றி வருவதற்கு வாகன வசதி இல்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் வாகன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு கோவை நகரில் தொழிலாளர்களுக்காக

1973 மார்ச் 9] [திரு. சு. துரைசாமி]

ஒரு விளையாட்டுத் திடலையும் கட்ட அரசாங்கம் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மதிப்பிற்குரிய பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் இம் மன்றத்தின் முன் வைத்திருக்கின்ற மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஒட்டி, சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னதாக உரையாற்றிய ஆளும் கட்சி நண்பர்கள் பலர் இந்த அரசு தொழிலாளர் அரசு என்று இங்கு மட்டுமல்ல, நாடு பூராவும் பாராட்டுகிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்கள். எங்கே உள்ளவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டினாலும் தொழிலாளர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிற்சங்கங்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் இருந்து விரட்டி அடிக்கப்படுகின்ற நிலைதான் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே தங்களை மூலமாக அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அரசு தொழிலாளர் அரசு அல்ல என்பதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. எந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சினையை அணுகினாலும் இந்த அரசாங்கம் அதிலே அரசியல் லாபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்துதான் அதிலே தலையிடுகிறது என்பதை என்னுடைய குற்றச்சாட்டாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தகராறு ஏற்பட்ட பல தொழிற்சங்கங்களில், அந்தத் தகராறுகள் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக தொழிற்சங்கங்கள் இல்லை என்பதால்தான். இல்லை என்றால் அந்தத் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு தி.மு.க. சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்களும் மற்றத் தலைவர்களும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். அதனால்தான் பிரச்சினைகள் தீரவில்லை.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 9]

விம்கோ மாச் பாக்டரியில் தகராறு ஏற்பட்டு ஆறு மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இன்னும் அதைத் தீர்ப்பதற்கான வழிவகைக் காணப்படவில்லை. இன்னும் தகராறு தீர்க்கப்படாததற்கு காரணம் நான் முதலிலே சொன்னதுதானே அல்லாமல் வேறல்ல என்பதைத் தொவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல; அசோக் லேலண்ட், சிம்சன், அடிசன் கம்பெனி போன்ற பல்வேறு நிறுவனங்களில் ஏற்பட்ட தொழில் தகராறுகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. இன்று நெல்விக்குப்பம் சுகர் மில்ஸ், கள்ளக்குறிச்சி சுகர் மில்ஸ் ஆகிய இந்தச் சர்க்கரை ஆலைகளில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்டு பல நாட்களாகியும் இன்னும் இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை கொள்ளவில்லை. அங்கே அரசியல் லாபம் ஏற்படவில்லை; அதனால் அதில் அக்கறை கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களை நடத்தி வருகின்றது. அவைகளில் கூட “இது ஒரு அரசாங்க நிறுவனம், பொதுமக்கள் நன்மைக்காக நடைபெறுகிற நிறுவனம், இது தனியார் நிறுவனம் அல்ல” என்பதை எடுத்துக் காட்டி, தனியார் நிறுவனங்களுக்கு ஒரு முன் மாதிரியாக நடைபெறுகின்ற வகையிலே தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, பொதுவாகத் தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர் அரசு நடைபெறுகிறது என்பதை தொழிலாளர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்; அவர்கள் இந்த அரசை நம்பமாட்டார்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு இருக்கிற டெக்ஸ்டைல் மில்ஸ்—பஞ்சாலை நிறுவனங்களை பொறுத்தவரையில் பல்வேறுவிதமான பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வு வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை வைத்து, கழிந்தாண்டு போராட்டம் நடத்தினார்கள். அதை நாமெல்லாம் நன்றாக அறிவோம். இருந்தாலும் கூட அந்தப் போராட்டத்தின் போது ஏற்பட்ட உடன்பாடு இன்னும் பல்வேறு நிறுவனங்களால்—முதலாளிகளால் செயல்படுத்தப்படவில்லை. அந்த உடன்பாட்டைச்

1973 மார்ச் 9]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

செயல்படுத்தச் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் அக்கறை காட்டவில்லையோ என்று நான் ஐயப்படுகிறேன். அப்போதே வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களுக்கு 10 நாட்களுக்குள் ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை தான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று மதுரை தியாகராஜ செட்டியார் சொல்லி விட்டார். அதுபோலவே இது வரையில் அந்தச் சம்பளம் கொடுக்கவும் இல்லை. இந்த அரசாங்கம் அதை வற்புறுத்தவும் இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குப் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற ஊதியம் மிக மிகக் குறைவு. அவர்கள் செய்கின்ற வேலைக்கு ஏற்றவகையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. இப்போது பஞ்சாலைத் தொழில் நல்ல வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டில் 119 மில்கள் இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருந்தன. 1971-ம் ஆண்டு 295 மில்களாக உயர்ந்தன. பஞ்சாலைகளின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருப்பதற்கு ஏற்றவாறு உற்பத்தியும் கூடி இருக்கிறது. ஆனால் தொழிலாளர்களின் வருவாயைப் பார்த்தால் நிச்சயமாகக் கூடவில்லை. அது மட்டுமல்ல, உற்பத்தி கூடியிருக்கிறது என்றால் அதற்குத் தக்கபடி தொழிலாளர் எண்ணிக்கை கூடியிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. 1961-ஆம் ஆண்டு 1.57 லட்சம் தொழிலாளர் இருந்த இடத்தில், 1970-ஆம் ஆண்டு 1.56 லட்சம் தொழிலாளர் தான் இருக்கின்றனர். ஆக, இந்த நிலையில், தொழிலாளர் வொர்க் லோடு கூடி உற்பத்தி கூடியிருந்தாலும்கூட, தொழிலாளிக்கு அதற்குத் தக்க ஊதியம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கின்ற புள்ளி விவர அடிப்படையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலாளர்களின் நிலை எந்த அளவுக்குப் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் நன்கு அறிந்திருக்கிறது. இப்போது தினசரி நூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டு, லாக்கப்பில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு அரசு எந்த முயற்சியும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 9]

விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சனையில் எந்தச் சிக்கல்கள் இருந்தாலும் தீர்வு காண வேண்டியது அரசுடைய பொறுப்பு. அரசு நினைத்தால் நிச்சயமாக அது கை கூடும். அதற்கும் மேலாக, சேலத்தில் நெசவாளப் பெருங்குடி மக்கள் கைது செய்யப்பட்டு லாக்கப்பில் வைக்கப்பட்டிருப்பது மட்டுமல்ல, சில நாட்களுக்கு முன்னால் போராட்டத்தின்போது போலீஸ்காரர்கள் எந்த அளவுக்கு அவர்களைத் துன்புறுத்தினார்கள் என்பதை இந்த அரசு அறியும். அவர்கள் மீது பொய் வழக்குகள் போடப்பட்டு இன்னும் ஜெயிலில்தான் இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை உள்ள அரசு என்றும், தொழிலாளர் நல அரசு என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற இந்த அரசு எந்த அளவிற்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களை எடுத்துக் கொண்டால் பல்வேறு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. அதையும் இந்த அரசு அதிக கவனத்தைச் செலுத்தவில்லை. அரசாங்கத்தின் கீழ் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த இந்தத் தொழிலாளர்கள் கார்ப்பரேஷன்கள் அமைக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால் அந்தக் கார்ப்பரேஷன்களுக்கு மாற்றப்பட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. அவர்கள் அந்தக் கார்ப்பரேஷனில் நிரந்தரமாக்கப்பட அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதோடு, அவர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்ட் அக்கவுண்டுகள் பற்றி கணக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு அது பற்றி தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

ஈ.எஸ்.ஐ. பற்றி அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரிலேயே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் மருத்துவ வசதி பெற வேண்டுமானால், அவர்கள் அந்த ஆஸ்பத்திரிலேயே மருத்துவ வசதி பெற வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் வேறு மருத்துவ மனைக்குச் செல்லவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்றி, அவர்களும் அந்த ஆஸ்பத்திரிலேயே மருத்துவம் பெற்றுக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின்சாரப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக தமிழகம் உள்ளபடியே, இருள் அடைந்திருக்கிற

1973 மார்ச் 9]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சூழ்நிலையில், தொழிலாளர்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், இரண்டு நாள் தான் வாரத்திற்கு வேலை என்ற நிலையில், 8 நாள் சம்பளம் தான் மாதத்திற்கு வாங்குகிறார்கள். அதுவும் இன்றைய நிலைவாசி உயர்ந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையில், இந்தச் சம்பளத்தை வைத்து வாழ்க்கை நடத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதுவும் நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்க அரசாங்கம் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, முதலாளிகள் லேஆப் சம்பளம் கொடுத்தாலும் கூட, பஞ்ச காலங்களில் விவசாயிகளுக்குப் பஞ்ச நிவாரண அடிப்படையில் நிவாரணம் அளிப்பது போல ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கும் முழுச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதேபோல, டெம்பரரி--கேஷுவல் லேபரர்களுக்கும் வேலை இல்லை—அவர்களையும் பிரித்து விடாமல், அவர்களுக்கும் தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அரசாங்கத்தில் தொழில் சங்கங்கள் நடத்தப்படும் முறையைப் பார்க்கும்போது தி.மு.க. கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கங்கள் ஓர் முறையிலும், மற்ற சங்கங்கள் இன்னொரு முறையிலும்—மாற்றந்தாய் போக்கிலும்—இந்த அரசினால் பார்க்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, இது ஒரு ஜனநாயக அரசாக இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற எண்ணம் இந்த அரசுக்கு இருந்தும் கூட, தனக்குச் சாதகமாக இருந்தால் அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்வது, இல்லாவிட்டால் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. ஏற்கனவே சங்கங்கள் செயல்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளில் கூட, அங்கே தி.மு.க. சங்கத்தை அமைத்துக் கொள்வது என்ற நிலை இருக்கிறது. தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகரிக்கின்ற முறையைப் பார்க்கும்போதும், ஒன்று வெரிபி கேஷன் முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது ரகசிய வாக்கெடுப்பு முறையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இவை இரண்டுமில்லாத வகையில், தி.மு.க.—வுக்கு ஆதரவாக எந்த முறை சாதகமாக இருக்கிறதோ, அந்த முறையை ஏற்றுக் கொள்வது, தி.மு.க.—வைச் சார்ந்த சங்கங்களுக்கு மாத்திரம்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 9]

அங்கீகாரம் கொடுப்பது என்றால், நிச்சயமாக அதை ஒழுங்கான முறையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அரசின் மீது பொதுவாக இப்படிக் குறை கூறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. எந்த இடத்தில், எந்தத் தொழிற் சங்கத்திற்கு அனுமதி வழங்க மறுத்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். அது மட்டுமல்ல. தொழிற்சாலைக்கு ரெகக்விஷன் கொடுப்பது இந்த அரசின் வேலை அல்ல. இது, தொழில் அதிபர்களின் பொறுப்பாகும். அப்படி இருக்கிறபோது, நீங்கள் எங்கள்மீது குறை கூறுகின்றீர்கள் என்றால், எந்த இடத்தில் சாதக பாதகமாக நடந்திருக்கிறது என்பதையாவது திட்ட வட்டமாகச் சொல்லவேண்டும்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அமைச்சரவர்கள் கேட்ட விளக்கத் திற்கு நன்றி. இன்று நமது அரசால் நடைபெற்று வருகின்ற டிரான்ஸ்போர்ட் இலாக்காவில் நாகர்கோவில் டிவிஷனில் தி.மு.க. சங்கம் ஒன்றும், அது அல்லாத சங்கம் ஒன்றுமிருக்கிறது. தி.மு.க. அல்லாத சங்கத்திற்குப் பெரும்பான்மை அங்கத்தினர்களும், தி.மு.க. சங்கத்திற்குச் குறைவாக அங்கத்தினர்களும் இருக்கிறார்கள். இருந்தும், தி.மு.க. சங்கத்திற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர்களுக்குச் சந்தா பிடிப்பது கூட டிரான்ஸ்போர்ட் இலாக்காவிலேயே செய்யப்படுகிறது. அந்தச் சங்க அலுவலகம் டிரான்ஸ்போர்ட் பிரமிஸ்க்குள்ளேயே செயல்படுகிறது. மற்ற எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அங்கேயே மேற்கொள்கிறார்கள். மற்ற சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் சங்க வேலைகளைப் பார்ப்பதற்கு, சந்தா வசூலிப்பதற்குக்கூட உள்ளே அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. சந்தா வசூல் செய்யக்கூட அனுமதி வழங்கப்படவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் தவறான தகவலைக் கொடுக்கிறார். தி.மு.க.-வைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மற்ற சங்கங்களை விட அதிகமான எண்ணிக்கையில் இருக்கிறார்கள் என்பதால் தான் அதற்கு அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1973 மார்ச் 9]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்து, இன்று தமிழ்நாட்டை, பொறுத்தவரையில் பல்வேறு சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். அந்தச் சட்டங்கள் ஒழுங்கான முறையில், நல்ல முறையில் செயலாற்றப்படவில்லை, என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிக்கையில் பார்க்கிறோம். இம்பிளிமென்டேஷன் கமிட்டி ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத் தரப்பில் இரண்டு அங்கத்தினர்களும், தொழிலாளர்கள் தரப்பில் இரண்டு அங்கத்தினர்களும் இந்தக் கமிட்டியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதித்துவம் போதிய அளவு கொடுக்கப்படவில்லை. எனவே, அதிக அளவு அங்கத்தினர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு சட்டங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், இன்றையதினம் இருக்கிற லேபர் டிபார்ட்மெண்டானது போதிய அளவு செயலாற்றுவதற்கான வசதிகள் இந்த இலாக்காவிற்கு இல்லை என்று கருதுகிறேன். ஒரே வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்த இந்த இலாக்காவைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு, 'வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ்' வேலையையும் சேர்த்து இவர்கள் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், அப்படி அதிக வேலைப் பளு கொடுத்ததன் காரணத்தால், தொழிலாளர்களின் நலனை இவர்களால் சரிவர பார்ப்பதற்குப் போதிய அவகாசமில்லை. அதுமட்டுமல்ல. லேபர் டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு நன்கொடைகள், லோன்கள் வசூலிக்கும் பொறுப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பணம் வசூலிப்பதற்காக முதலாளிகளைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆக தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் முதலாளிகளின் தயவில்தான் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி நிலையிருந்தால் தொழில் தகராறுகளைத் தீர்க்கும் போது தொழிலாளிக்கு நியாயம் வழங்க முடியாத நிலையில் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆக தொழிலாளர் நல அதிகாரிகள் நன்கொடை வசூலிப்பதை நிறுத்த வேண்டும்.

ந.ப.
12-0

குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால் இந்த இலாக்கா திறம்பட நடக்கவில்லை என்பதற்கு பல உதாரணங்களைக் காட்டலாம். ஷாப்ஸ் அண்டு எஸ்ட்டாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்டை எடுத்துக்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1973 மார்ச் 9]

கொண்டால் 1971-இல் 2,11,190 ஸ்தாபனங்கள் இந்த இலாக்கா வின் கீழ் இருந்திருக்கிறது. 1972-இல் 2,15,887 ஸ்தாபனங்கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் 1973-இல் அது 2,02,834 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது என்றால் இதற்கும் காரணம் இந்த இலாக்கா நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. அதேபோல காட்டரிங் எஸ்டீடாபிளிஷ்மெண்டு ஆக்ட். படி 1971-இல் 19,776 ஆக இருந்த நிறுவனங்கள், 1972-இல் 19,811 ஆயிற்று. இந்த ஆண்டு 1973-இல் 19,786 ஆக குறைந்திருக்கிறது. ஆக 1,275 குறைந்திருக்கிறது.

ப்ளாண்டேஷன் லேபர் ஆக்ட் போட்டிக்கிறோமே தனிர அதிகாரிகள் அதனைச் சரியாகச் செயல்படுத்தவில்லை. ப்ளாண்டேஷன் இன்ஸ்பெக்டர்கள் தோட்டங்களைப் பார்வையிடப் போகிறபோது தொழிலாளர்களுக்கு முன் கூட்டி எதுவும் தெரிவிக்காது போகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளைச் சரியாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது ப்ளாண்டேஷன் தொழில் உட்பட 10 தொழில்களும் இன்னமும் குறைந்த பட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. அதற்காக ஒரு சட்டமே இயற்றப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர எப்போது அந்தச் சட்டம் வரும் என்று தெரியவில்லை. அதை எப்போது கொண்டு வர இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த இலாக்காவில் சரியான முறையில் செயல்படாத காரணத்தினால் லாக்கவுட்டுகள், ஸ்ட்ரைக்குகள் ஆண்டுக்கு ஆண்டு கூடுதலாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன, தொழில் அமைதி கெட்டிருக்கிறது, இதனால் மனித உழைப்புச் சக்தி விரயமாகியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 1970-இல் 277 வேலைநிறுத்தம், கதவடைப்பு நடந்தது என்றால் 1971-இல் 308 நடந்திருக்கிறது, 1972-இல் 356 நடந்திருக்கிறது. மனித சக்தி இழப்பு 1970-இல் 1,033,377 என்றால் 1972-இல் 3,718,448 நாட்களாகும். இதனால் தொழில் அமைதி நம் ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு கெட்டிருக்கிறது, உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அடுத்தபடியாக பாமிலி பென்ஷன், ப்ராவிடெண்ட் பண்டுக்கு முதலாளிகளிடம் இருந்து பெற வேண்டிய பங்கு தொகை சரியான முறையில் பெறாது விடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல பாக்கியாக நின்றுவிட்ட தொகை 1971-இல் 1.35 கோடி என்றால் 1972-இல் 1.73 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. பாக்கி தங்காமல் வசூலிக்க இந்த இலாக்காவின் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

அடுத்தபடியாக பிளாண்டேஷன் ஸ்டேட் அட்வைசரி போர்டு பரிந்துரைகளை எந்த முதலாளிகளும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அரசாங்கமே நடத்துகின்ற நிறுவனங்களில் கூட ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

அடுத்தபடியாக வீகல் எய்மிக்காக ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் 180 ரூபாய் வழங்குவதாகத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ரிட்டுக்குப் போனால் கூட ஸ்டாப் சார்ஜ் 100 ஆகிறது, வக்கீல் செலவு இருக்கிறது. ஆக கேசுக்கு ஆகும் முழுச் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்கிற ஒரு ஏற்பாட்டினைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாகர்கோயிலில் ஒரு எம்பிளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஞ் ஆபீஸ் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் தொழில் ஸ்தாபனம் அங்கே ஒன்று இருக்கிறது. அவர்கள் சென்ற ஆண்டு ஹரிஜனங்கள் அல்லாதவர்களை மட்டும் அனுப்பச் சொல்லி இவர்களிடம் கேட்டார்கள். இந்த ஆண்டு பி.காம். இன்ன க்ரூப் பாடங்களைப் படித்தவர்களை மட்டும் அனுப்புங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாடங்கள் தமிழ்நாட்டில் எந்தக் கல்லூரியிலும் இல்லை. கேரளாவில் மட்டும் தான் இருக்கிறது. தங்களுக்கு வேண்டிய கேரளாவைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் அந்த உத்தியோகத்திற்குவர வேண்டும் என்பதாகக் இப்படி கேட்கிறார்கள். இந்த முறை தவறானது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. இரா. இராமலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல நினைக்கிறேன். 70, 71-ஆம் ஆண்டுகளைவிட அதிகமான

[திரு. இரா. இராமலிங்கம்] [1973 மார்ச் 9]

கடவுடைப்புகள், வேலைநிறுத்தங்கள் இந்த ஆண்டில் அதிகமாக இருந்திருக்கின்றன. அதனால் மனித உழைப்பு விரயமான நாட்கள் மட்டும் 3,718,448 என்கிறபோது நம்முடைய உற்பத்தி எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை உணரலாம். இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் இத்தகைய போராட்டங்களும் நடைபெற்றுத்தான் தீர வேண்டும் என்கிற அவசியம் வந்திருக்கிறது. இத்தகைய போராட்டங்களைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் அரசும் தொழிலாளர்களுடைய கோரிக்கைகளை அவ்வப்போது நல்லமுறையில் பரிசீலித்து தக்க முடிவினை தக்க நேரத்தில் எடுத்தாக வேண்டும். அந்தவகையில் தமிழக அரசு செயல்பட்டு வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பஞ்சாலைத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் 6 மில்கள் மூடப்பட்டதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு 5 லட்சத்திற்குமேல் நிவாரணம் அளித்திருக்கிறார்கள். மூடப்பட்ட 14 மில்கள் திறக்கப்பட்டன என்றால் அதன்மூலம் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலைவாய்ப்பைத் திரும்பப் பெற்றிருக்கின்றனர். தொழிலாளர்களுடைய நலனில் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறதோ, அவ்வளவு தொழிலாளர்களுக்கும் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம் நாட்டின் பொருளாதாரம் சிறக்கும். நாம் இன்றைக்குத் தொழில்களை நாட்டுடைமை ஆக்கும் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டுடைமை ஆக்கப்படுகின்ற தொழில்களின் நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கைக் கொடுத்து, அவர்கள் எந்தக் காரணம் கொண்டும் வேலை நிறுத்தம் செய்யக் கூடாது என்பதாகத் தடைசெய்யலாம். இன்றைக்கு நடுவர் தீர்ப்புக் குழுவை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். இதன்மூலம் ஓரளவு வேலைநிறுத்தம் நடைபெறுவதைத் தடுக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். பஞ்சாலைத் தொழில் ஆர்கனைஸ்டு லேபர் என்று கூறுகிறார்கள். அவர்கள் பல போராட்டங்களை நடத்தி பல சலுகைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்னமும் அவர்களது பிரச்சினை தீர்த்தபாடில்லை. போனஸ் பிரச்சினைதான் தலையாய பிரச்சினை. இன்றைக்குத் தொழிற்சங்கங்களால் அவற்றைத் தீர்க்க முடியாமல் போராட்டங்கள் நடைபெறுவதை நாம் பார்க்கிறோம். போனஸ், ஊதியம் சம்பந்தமாக மத்திய அசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு இருக்

1973 மார்ச் 9] [திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

கிறது. ஒரு ஊரிலே 3 ஆலைகள் இருந்தால், ஒரு ஆலைக்கு ஒரு வேலைப் பளு இருக்கிறது. அதனால் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியைக் காண்கிறோம். சில நிர்வாகிகள் வேலைப் பளுவைத் தொழிலாளர் மத்தியிலே திணிக்கின்ற நேரத்திலே, தொழிற்சாலையிலே அடிக்கடி வேலைநிறுத்தம் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த வேலைப் பளுவை ஒட்டி சில காரியங்களை மேல் நிர்வாகிகள் செய்கிறார்கள். அதாவது, வாரிசுகளுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம் என்ற அடிப்படையிலே இத்தனை பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம், ஆகவே வேலைப் பளுவை தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சனையை பணயமாக வைத்து தொழிலாளர்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தூத்துக்குடியிலே ஆரிய மில்லுக்குச் சொந்தமான மில்லிலே, 4 தொழிற்சங்கங்களில், 3 தொழிற்சங்கங்கள் வேலைப் பளுவை ஏற்றுக் கொண்டன. கம்யூனிஸ்டு கட்சி தொழிற்சங்கம் மட்டுமே வேலைப் பளுவை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, கம்யூனிஸ்டு கட்சியினரும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் ஒரு பகுதியினரும் அதை நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டோம் என்று தெரிவித்து, ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தத்திலே கூட ஈடுபட்டார்கள். பிறகு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் ஒப்பந்தத்திலே கையெழுத்திட்டார்கள். காரணம் கேட்டால், ஒரு தொழிற்சங்கத்திற்கு 20 தொழிலாளர்களை வாரிசாக எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று அத்தனை தொழிற்சங்கத் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு, வேலை வாய்ப்பைப் பணயமாக வைத்து, இந்த வேலைப் பளுவை அதிகரித்திருக்கிறார்கள். அந்த முறை தவறானது. வாரிசுகளுக்கு வேலை வேண்டுமென்று தொழிலாளர்கள் கேட்கிறார்கள். அதற்காகச் சட்டம் இயற்ற வேண்டும். தொழிலாளர் குடும்பத்திலே உள்ளவர்களுக்கு, தொழிலாளர் வேலையிலிருக்கும் போது இறந்துவிட்டால், அல்லது அதிக நாள் சர்வீஸ் செய்தால், அந்தக் குடும்பத்திலே உள்ளவர்களுக்குக் கட்டாயம் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஆலைகளிலே, ரூ. 1, ரூ. 1½-க்கு தொழிலாளர்கள் வேலை வாங்கப்படுகிறார்கள். தினந்தோறும், ரூ. 2, ரூ. 2½ என்ற அளவில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாங்கப்படு

[திரு. இரா. இராமலிங்கம்] [1973 மார்ச் 9]

கிரார்கள். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து 250 நாள் வேலை கொடுத்தால், அவர்கள் நிரந்தரமாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தால், 250 நாட்களுக்குள் அவர்களை நிறுத்திவிட்டு திருப்பிச் சேர்த்து, இப்படி அவர்கள் எப்போதுமே நிரந்தரமாக ஆக்கப்படாமல் டெம்பரரி தொழிலாளர்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளை, தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்வோம், நிரந்தரமாக 250 நாள் வேலை செய்த தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை கொடுக்க வேண்டும். ரூ. 1, ரூ. 2, என்ற தினச் சம்பள முறையை மாற்ற வேண்டும். அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஆலையிலிருக்கிற லீவ் வசதி போதுமானதல்ல. தொழிலாளர்களுக்கு 15 நாள் சம்பளத்தோடு லீவ் கொடுக்கிறார்கள். அது இன்றைக்குப் போதாது. அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு 15 நாள் லீவ் கொடுத்து, அங்கு வேலை செய்கிற ரைட்டருக்கு 30 நாள் சம்பளத்தோடு லீவ் கொடுக்கிறார்கள். அங்கு வேலை செய்கிற கிளார்க்குக்கு 35 நாள் கொடுக்கிறார்கள். இதை நீக்கி, தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சமமான லீவ் கொடுத்தால், ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைகளுக்குத் தொழிலாளர் போக வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. லீவ் கேட்டு பாக்கடரியிலே தொழிலாளி வந்து நிற்கிறான். லீவ் கிடைக்கவில்லை யென்று சொன்னால், ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைக்கு சென்று ஒரு வாரம் லீவ் வேண்டுமென்ற சீட்டை வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறான். அங்கு பாதிச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. ஒரு கோடியே 42 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப் போகிறோம் என்றால், அதற்கு அடிப்படை காரணம் இதுதான். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமானால், இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற லீவ் வசதியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வட்டித் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 10-க்கு ரூ. 10 வட்டி வாங்குகிறார்கள். 100 சதவிகிதம் வட்டி வாங்கக்கூடிய நிலைமை தொழிற்சாலைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. சட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தி அப்படிக் கொள்ளை அடிப்பவர்களை, அரசு, சிறையிலே தள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. இரா. இராமலிங்கம்]

தூத்துக்குடியிலே உப்புத் தொழிலே பலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் உப்பளத்திலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பாக்டரி தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவைகள் பிரிந்து இருக்கிற காரணத்தால், அதிகாரிகள் சரியாக கண்காணிக்க முடியவில்லை. இதற்காகத் தனியாக அதிகாரியைப் போட்டு, அத்தனை உப்பளத் தொழிலாளர்களுக்கும் பாக்டரி தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கிற வசதியை அளிக்க ஆவன தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட் லேபர் ஹவுசிங் ஸ்கீம் முன்பு இருந்தது. இன்றைக்கு அதை நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தின்படி ஒரு தொழிலாளி வீடு கட்டினால், 25 சதவிகிதம் அவனுக்கு சப்ஸிடியாகக் கிடைத்து வந்தது. மத்திய அரசு மீண்டும் அந்தத் திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Sir, in support of the cut motions given on behalf of my party I wish to offer a few remarks. After the D.M.K. came into power, the successive D.M.K. Ministers had been following an anti-labour policy. It has also done nothing to solve the appalling unemployment problem that has risen its ugly head in our State. I shall substantiate by giving facts and figures. The unemployment problem has risen to alarming proportions. According to the statistics given by the Government, the Government of the D.M.K., I have to say that the unemployment problem in our State is much more than in many other States. I shall give the figures :—

Number of candidates registered in employment exchanges

1967-68—238,000.

1971-72—361,000.

Number of candidates placed.

1967-68—31,067.

1971-72—36,000.

The extra increase of people in live registers is 123,000 whereas the increase in number of people placed in employment is only 5,000. The vacancies notified during 1967-68 is 44,000 and vacancies

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 9]

notified during 1971-72 is 49,000; an increase of 5,000. But the number of applicants on the live registers at the end of 1971-72 is 458,000 an increase of 226,000. It is nearly 100 per cent increase when compared to the figure of 1967-68. If this cannot shock this House, the phenomenal increase in applicants on live registers, what else can shock the House? I wonder. This is something like an iceberg. I have not taken into account those who had considered the exchanges as hopeless and who had not registered. That is why I say it is like 'iceberg'. If it explodes, it will be more. Whereas the extras placed in employment and extras in vacancies notified is same, (5000) the number of applicants on live registers has risen by 100 per cent. Is it not terribly shocking? What is it that this Government have done to solve it? Unemployment has risen by 413 per cent during the last four years.

Now I come to labour unrest. During 1966 the number of man-days lost was 7½ lakhs.

Before this Government—

‘தொழிலாளர் சார்பாக தொழிலாளர்களுக்காகவே வரக்கூடிய அரசு’—

which is meant for the labour people, this wonderful Government came to power

அப்பொழுதே 7½ lakhs man-days lost

மாண்புமிகு திரு என். வி. நடராசன் : அரசினுடைய கொள்கை, வேலை வாய்ப்பைத் தரவேண்டுமென்பதுதான். சிறிதும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அதைப் பற்றி இங்கே எடுத்துக் கூறும் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு இந்த பிரச்சினையில் உதவி செய்வார்களா, எதிர்ப்பாக இருப்பார்களா என்று அவரே யோசித்துத் தரவேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் எப்படி என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். நான் பல்முறை சமரசம் பேசுவதற்காக, இரண்டு தரப்பினரையும் தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே அழைத்து வந்திருக்கிறேன். அது அவர்களுக்கே தெரியும். எந்த அளவுக்கு நான் முயற்சி எடுக்கிறேன்

1973 மார்ச் 9]

[Dr. H. V. Hande]

என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். நான் சொல்ல மறந்து விட்டேன் என்பதற்காக இப்படி சொன்னாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதற்காக நன்றி செலுத்துகிறேன்.

That is the most important crucial point. The man-days lost is 7.5 lakhs before the D.M.K. took charge; after that now it is 37 lakhs of man-days lost; exactly five times, after the 4 or 5 years of the 'excellent' administration—excellent within inverted commas—of the D.M.K. Government. That is what upsets me and shocks me. What are the concrete steps that this Government have taken to solve this problem? Have they mentioned anything in these books, with so many things, that have been supplied to us. In fact, if only somebody reads these books, it will be seen that these are actually not books of solution of problems, but it is a confession of woeful tales of miserable failures on the part of the Government.

Mainly it deals with some important settlements. Settlement means problems, for, without problems there cannot be settlements. If you only take the book and see, from pages 20 to 35, you will find that a number of strikes had happened in factories and actually 30 major problems are referred to during the one year of the D.M.K. Ministry. That is the most important and crucial problem. And I am sure the Hon. Minister will at least, after we have mentioned it, do something about it.

What about Simpson and Company? As a result of violent clashes in Sembiam area, two workers were tragically killed and the companies were locked out. Following several rounds of discussions, an agreement was arrived at on 22nd September 1972. How much of co-operation I was giving to the Hon. Minister, the Hon. Minister himself knows. Finally, the workers resumed their duty on 25th September 1972. The Hon. Chief Minister, the Companies' Management and myself and all of us were there and later on the Workers' Union Vice-President, Mr. Chinthan, was also there and he knows what was the decision arrived at. According to the agreement, it was decided that enquiries would be completed within 45 days in the case of workers who were placed on suspension and against whom the Management had

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 9]

framed charges. The progress of enquiry was to be reviewed every fortnight by the Commissioner of Labour. Was it being done?

After the enquiry, the management's decisions would be communicated to the workers concerned. Was this done? Before implementing the decision, their cases would be reviewed by the Chief Minister periodically. Both the parties would abide by the Chief Minister's review. After September everybody knows what happened. He assured that he would review. In fact everybody was jubilant that something concrete will happen and then both the parties would abide by the Chief Minister's review. But in regard to 184 workers domestic enquiry was to be conducted. The Government had agreed to constitute a special court to hear the police against 243 workers. With regard to the 184 workers against whom domestic enquiry was to be conducted, I would like to state in this House that it is yet to be completed.

In fact, we have brought adjournment motions a couple of months ago, I think it was in December 1972 and then the Hon. Minister assured me that the enquiry would be completed before 31st December 1972 on the floor of this House. He assured and such assurance has not been kept up. Is it an ordinary thing to give an assurance on the floor of the House and not implement it? I want to know. He has not kept up his assurance. The enquiry is yet to be completed. That is with regard to Simpson and Company.

Then I take the Addison and Company. Yesterday I had been there and I had discussed the problems. On 18th January 1972, the Management asked one Mr. Muthukrishnan to do a job in which he is not at all trained. He asked for a few hours time. Immediately he was placed under suspension. Protesting against this, the workers staged a stay-in-strike. The management declared a lock-out on 25th January 1973. The lock-out is not yet lifted. Workers are on relay fast for the past 10 days. What has the Government done? What has the Hon. Minister done about it? Because it is now budget session we could not raise adjournment motions. Has the Hon. Minister told the House what the Government have done by making a statement under Rule 82?

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, அடிசன் கம்பெனி வேலை நிறுத்தத்தை விரைவிலே முடிவிற்குக் கொண்டு வருவதற்கான பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I will take the information at its face value, because only yesterday morning I went there and so far nothing had been done. I am very glad if it is a fact, I accept it as a fact. Then 28 workers have been suspended and all of them are active union members. That is one thing.

In this connection, I would like to mention about the Agricultural Engineering Workshop in Basin Bridge where a number of workers have made a request for giving the pension facilities. Of that particular Union, I am the President and my friend, Mr. is the vice-president. I would like to mention about this also.

Coming to Dunlop Factory, the problem is known to everyone. There are more than 2,000 employees. The factory is under lock-out for about 45 days during February and March 1972 because of non-acceptance of the demands of the Union by the management. Afterwards an agreement was entered into between the Union and the management which is valid for four years. Though certain demands such as housing facilities, fixation of D.A., school facilities, uniform E.S.I. facilities were unsettled, the workers returned to work on the assurance given by the Labour Minister that he himself would settle the dispute amicably. As usual, the Labour Minister in my view—I would not use harsh words—could have exercised a little more vigilance. I thought of saying, 'as usual, he did not bother', but I did not have the heart to say it and I say he should have exercised greater control on the assurance given by the management. I feel that adequate control was not exercised by the Minister with regard to the assurance that has been given on the part of the management. Pressing the demands the workers went on a strike and as usual the management declared a lock-out on 22nd January 1973 and then again the lock-out continued for about 2 months. In the meantime, 18 employees including one of the vice-presidents, General Secretary, Joint Secretary were suspended during the first week of January. I would like to know what has been done with regard to this. The Hon. Minister has

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 9]

given some information with regard to Addison and Company. If he has any information here up his sleeves to set right this malaise, this diseased condition with regard to labour it will be welcome. I want to know if anything has been done in the last few days. My latest information is that nothing as yet seems to have been done.

Then with regard to WIMCO in Thiruvottiyur. The hon. Member Mr. Ma. Vai. Narayanasami knows about it better. It is under lock-out, is it not, for the last four months? Did the Government ever concern itself about doing something in this case. Nothing has been done; what prevented the Hon. Minister calling the Management, workers' representatives and try to solve the problem?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே அரசாங்கம் தலையிட்டால் தலையிடு கூடாது, நாங்கள் தீர்த்துக் கொள்கிறோம் என்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சிலர் கூறுகிறார்கள். ஆனால் தலையிட்டால் அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்று கேட்கிறார்கள். விம்கோவைப் பொறுத்த வரையில் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்று அதனுடைய மேனேஜிங் டைரக்டர் அவர்கள் சென்று பம்பாயிலே உள்ள அவர்களது தலைமைக் குழுவிடம் கலந்து பேசி விரைவிலே முடிவு கூறுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அநேகமாக இன்னும் ஒரு வார காலத்திலே அதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I want to make my position very clear. I want the Government to interfere as Government; but I do not like political party interference. There is a distinction between Government interfering as Government, as Labour Minister, as Labour Commissioner and as Labour Department, the department calling the management and discussing with them the problem to find a solution. I welcome it.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வேன். நாங்கள் அரசியல் போட்டிகளில் குறுக்கிடாமல் தொழிற் சங்கங்கள் தூய்மையாக இயங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன் என்பதை

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

மறந்துவிட்டுத்தான் தொழிற் சங்கப் பிரச்சனைகளைப்பற்றிக் கவனித்து வருகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசியலைத் தொழிற்சங்கப் பிரச்சனைகளில் புழுத்துவதை தி.மு. கழகமும், கழக அரசும் விரும்பவில்லை.

DR. H. V. HANDE : I am never against Government interference. I want to make it quite clear so that I should not be quoted wrongly as though I am against Government interference. I want the Government to interfere, call the management and try to settle the issue. Whenever there is an attempt for a settlement, the Hon. Minister can be sure that always there will be the maximum co-operation from me. I even forget to bother about myself, my political affiliations, just as the Hon. Minister says that he does not have any political considerations to enter his efforts. I also never allow it to bother me and he knows it very well.

Now with regard to lay-off, it is round the corner, in the Coimbatore City, Madras City, Madurai and other parts of the State because of the power cut. What is the solution that the Government are going to offer. Are they going to completely throw them on the streets with half-pay and not with full pay? What are the Government going to do about it? I would even say that this is a serious matter so far as labour is concerned because in two or three months we are going to face a much more serious situation than we have already faced. Already about 37 lakh man-days have been lost and it is going to be much more in future. What is the immediate solution which the Hon. Chief Minister and the Hon. Minister for Labour have to meet this serious situation?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, இதற்காகத் தொழிலமைச்சர் தலைமையிலே ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, 6 ஆம் தேதியன்று அந்தக் குழுவின் முதல் கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. அடுத்த கூட்டத்தில் அதற்கான பரிகாரம் காணப்படும் என்று சென்ற கூட்டத்தில் தெரிவித்திருக்கிறோம். எனவே கவலையற்று இருக்கவில்லை, அரசாங்கம் தீவிரமான முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறது என்பதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973 மார்ச் 9]

DR. H. V. HANDE : Sir, I want another assurance from the Hon. Minister, whether it is possible for the Government to do something to compensate the loss of pay during the lay-off period for the workers and whether they are going to share some responsibility because the power cut is not the product of the efforts of the workers and that of the management. This is a more relevant point I am raising. Whatever Committee we might constitute, would only solve the problem marginally. So, I want a concrete assurance that the Government are going to contribute a substantial share towards the loss suffered by the workers.

Then, regarding the cost of living index there is a mess. I do not know whether the Department or the Government are responsible for it. To substantiate it I can quote facts and figures. In 'The Hindu' dated 17th February 1973 it is stated—

'The official wholesale prices index moved up by 0.7 per cent to 214.3 during the week ended January 27, as against 212.8 for the earlier week. The all commodities index at this level was higher by 1.6 and 12.0 per cent respectively when compared to the corresponding week of the previous month and that of a year ago. The monthly average for month of January worked out at 213 against 211.4 for December 1972 and 191.3 for January, 1972.' So, the wholesale price index has increased to 213 from 211. Peculiarly the wholesale price is more and the retail price is less. So this has affected all the workers and because the cost of living index has no relationship to the real prices of commodities, the workers are suffering and they are not getting the necessary D.A. This is all due to wrong statistics, about which I spoke a number of times in this House through adjournment motions a couple of years ago. Then in "The Hindu" dated 27th February 1973 it is stated—

"The consumer price index number for industrial workers in Madras (base 1960 as 100) for January is 211 points." From the above, it is clear that while the wholesale price index has shot up from 211.4 points in December 1972 to 213.0 points in January 1973 the cost of living index for industrial workers in Madras remained at 1,004 points for both December 1972 and

1973 மார்ச் 9]

[Dr. H. V. Hande]

January 1973. The cost of living points for January should work out to 1,013.88 points, using the linking factor of 4.7 but according to the price index it is 1,004. I want to know, how are they going to make good the extra D.A. which the workers are now losing. A number of letters are pouring into my office from the workers and in those letters it is stated, 'Please do something for us'. So, in other words this sort of method by which the Government try to thrust a wrong cost of living index has directly affected the workers. That is why I say this Government are not at all doing adequate good to the workers, and that is my main charge.

Finally, I would refer to about 20 cut motions I have given notice of. In the first cut motion I want to discuss policy. In another cut motion I want to discuss the ways and means to stop frequent lock-outs. Through another cut motion I want to discuss the need to prevent members of one trade union from violently attacking members of another trade union. What has happened in the case of the Simpson and Group Companies. Another cut motion seeks to discuss the need to avoid unrest among the labourers on account of political interference. But this has been denied by the Hon. Minister for Labour. Through another cut motion I want to discuss the need to restrict the political parties importing politics in Labour Unions. I think the Hon. Minister will agree that I have taken a right stand in regard to this matter. Another cut motion seeks to discuss the need on the part of the Government to take an impartial and non-partisan attitude in inter-union rivalries. Through another cut motion I want to discuss about the necessity to abolish the Contract System. A number of workers are on a contract system. Another cut motion seeks to discuss about the irregularities in the present method of calculation of cost-of-living index about which I spoke just now. Through another cut motion I want to discuss the need to provide necessary housing facilities and other convenience to workers. No proper attention has been given to them. Another cut motion seeks to discuss the non-implementation of the completion of the domestic enquiry against 183 workers of Simpson and Company Limited Group of Companies. Another cut motion refers to the workers of Addison, Wimco and Dunlop Companies. I want to

[Dr. H. V. Hande]

[1973 மார்ச் 9]

know the concrete steps which the Government are going to take to see that this problem is promptly solved. In this connection, I want to refer to the Book "Labour in Tamil Nadu 1972-73—May Industry Flourish and Labour Prosper". On page 21 it is stated—

"Further discussions were held on 22nd September 1972 before the Minister for Labour and on the basis of the above discussion and the Honourable Chief Minister's advice to the parties, an accord was reached. It was also agreed that in the case of the workers on suspension against whom the management had framed charges, the enquiries would be completed within 45 days..." I have to inform the House that nothing has been done so far.

Sir, I want a categorical reply from the Hon. Minister whether the charges I have levelled against the Government are valid or not. Also I want to know the concrete steps taken by the Government with regard to the points raised in my cut motions. With these words, I support the cut motions and resume my seat.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே. பொதுவாக இந்த மானியத்தின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில நல்ல கருத்துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிலாளர்களை வைத்து, தொழிற் சங்கத்தை வைத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டதல்ல. தொழிலாளர்களுக்கு நாம் என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற கொள்கையை யும், தொழிலாளர்களால் அரசியல் கட்சிக்கு லாபமா என்ற கேள்வியையும் எழுப்பி, தொழிலாளர்களுக்கு அரசு செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதுதான் எங்களுக்குக் கொள்கையே தவிர தொழிலாளர்களால் கட்சிக்கு என்ன லாபம் என்று நாங்கள் எதிர்பார்ப்பது இல்லை. இந்த அறிவுரையைப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திட்டவாட்டமாகக் கழகத்திற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறியிருக்கிறார்கள். இங்கேயுள்ள உறுப்பினர்களில் சிலர் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மனச்சாட்சிப்படி அவர்கள் என்னிடத்தில் சொல்லாவிட்டாலும், மனதார அவர்களே யோசித்துப் பார்க்க

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

வேண்டும். இந்த அரசினுடைய ஆதிக்கத்தைப் பயன்படுத்தித் தொழிற்சங்கங்களை கழகம் நடத்தி வருகிறது என்று சொல் கிறார்களே அது நியாயந்தானா என்பதை நடுநிலையில் நின்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

பி.அண்ட்.சி. ஆலையில் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களிடையே தொழிற்சங்கப் போட்டி வந்தது. அந்தத் தொழிற்சங்கத்தில் ஒரு பிரிவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மற்றொரு பிரிவு அருமை நண்பர் திரு. அன்தோணிப்பிள்ளை அவர்களுடைய பிரிவு. இந்த விவகாரத்தை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிலே நான் தொழி லாளர் துறை அமைச்சராக இருக்கிறேன் என்று மட்டும் எண்ணமல், தொழிற்சங்க வாதியாக நின்று முதலமைச்சரவர் களுடைய யோசனையையும் கேட்டு, அதற்காக லேபர் ஆபீசர் அவர்களை அனுப்பி, 'வெரிஃபை' செய்யப்பட்டது. அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்களுக்குச் சில ஓட்டுகள்தான் அதிகம் கிடைத்தது. தொழிற்சங்கப் பிரச்சனைகளில் நாங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக இருந்தால் அதை மறுத்துவிட்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கத் தான் இயங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அந்தோணிப் பிள்ளையைத் தலைவராகக் கொண்டுதான் தொழிற் சங்கம் இயங்க வேண்டுமென்று கூறி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொழிலாளர்க்கும் ஒற்றுமையாக இருக்க வேண்டுமென்று அறிவுரை கூறியிருக்கிறேன். விவரம் தெரிந்த தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அதைப் பற்றி இங்கு எடுத்துக் கூறவிட்டாலும் அதற்கு நேர்மாறாக கழக அரசைப் பற்றிக் குறை கூறுவது தவறு என்று அவர்கள் உணர்ந்தாலே போதுமானது.

அதே போன்று பிரிட்டானியா பிள்கட் பாக்டரியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சங்கத்திற்கும் ஐ.என்.டி.யு.சி.-க்கும் இடையே தகராறு ஏற்பட்டது. ஐ.என்.டி.யு.சி.-க்குச் சில ஓட்டுகளே அதிக மாக இருந்ததாலும் ஐ.என்.டி.யு.சி. சங்கம்தான் அங்கீகரிக்கப்பட்ட சங்கம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று அறிவித் திருக்கிறோம். இவற்றை எல்லாம் பாராட்டாவிட்டாலும் உண்மைக்கு மாறாக இந்த அரசின்மீது பழி கூறாமல் எங்களிடம்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

மேலும் வேலை வாங்கப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையில் பேசினால் நலமாக இருக்கும்.

இந்தியாவில் முதல் முதலாகத் தொழிற்சங்கம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? முதல் முதலாக சுபாஷ் சந்திரபோஸ் தலைமையில் ஒரே ஒரு சங்கந்தான் இயங்கி வந்தது. அன்று இருந்த தொழிற்சங்கம் ஏ.ஐ.டி.யு.சி. என்று எண்ணுகிறேன். இப்படி ஒரே ஒரு சங்கமாக இருந்தது எப்படி நான்கு சங்கங்களாகப் பிளவுபட்டது? அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்ததா? திராவிடக் கழகம் இருந்ததா? யாரால் தொழிற்சங்கம் பிளவு பட்டது என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஏ.ஐ.டி.யு.சி., ஐ.என்.டி.யு.சி. எச்.எம்.எஸ். என்று இப்படிப் பல பிளவுகள் அன்றைய நாட்களிலேயே ஏன் ஏற்பட்டன?

மதிப்பிற்குரிய மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இங்கு இல்லை. அவரை நாளைக்குக் கேட்டாலும் சொல்லுவார்கள். நாகையில் தொழிலாளர் ஆண்டு விழா. எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் அந்தத் தொழிற் சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள். அப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இல்லை. திராவிடக் கழகந்தான் இருந்தது. என்னைத் தொழிற்சங்கக் கொடியேற்ற அழைத்தார்கள். மணலி அவர்கள்தான் திறப்பாளர் என்று கருதுகிறேன். சோஷலிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிநிதி மாநாட்டின் தலைவர். நான் அங்கு காலையில் போய்ச் சேர்ந்தேன். எட்டு மணிக்குக் கொடியேற்று விழா. ஆனால் 10 மணி வரை மாநாடு நடைபெறவில்லை. என்னை அழைத்த திராவிடர் கழகத்தினரை ஏன் தாமதம் என்று கேட்டேன். நாங்கள் உங்களை அழைத்தது தொழிற்சங்கக் கொடியை ஏற்றுவதற்காகவேதவிர, கம்யூனிஸ்டு கட்சிக் கொடியை அல்ல என்று சொன்னார்கள். அங்கு ஏற்றுவதற்காக வைத்திருந்த கொடி கம்யூனிஸ்டு கட்சி கொடி என்று அறிந்து நானும், மணலி கந்தசாமி அவர்களும், மற்றவர்களும் கலந்து பேசி தொழிற் சங்கக் கொடியை ஏற்றுவது என்று முடிவு செய்து அதுபோலவே ஏற்றப்பட்டு அன்று விழா நடந்தது. ஆனால் அந்த மாநாட்டுக்குப் பின்னர் அந்தச் சங்கம் மூன்று சங்கங்களாகப் பிரிந்தது.

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

இன்று தொழிற்சங்கங்கள் பிளவுபடுத்தப்படுகின்றன என்று சொல்லுபவர்கள் பழைய பாடத்தைத் திருப்பிப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதுவரை நாங்கள் ஆரம்பித்த தொழிற்சங்கங்களுக்கு அவற்றை ஆதரித்து அதற்காக ஏதாகிலும் பண உதவி செய்தோமா? தவறு இருந்தால் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதுதான், வரவேற்கிறேன். ஆனால் பழி சுமத்துவது நாங்கள் செய்யும் சிறந்த பணிக்கு உற்சாகத்தை அளிப்பதாகாது. தொழிற்சங்கத்தை இந்தியாவில் பிளவுபடுத்தியவர்கள் இதற்கு முன்னால் தொழிற்சங்கவாதியாக இருந்தவர்கள்தானே தவிர திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்ல என்று திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் அரசின் சார்பில், முதல்வர் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்வேன்—நாளையதினமே எல்லாத் தொழிற்சங்கத்தையும் கலைத்து விடலாம்; நாடெங்கிலும் உள்ள தொழிற்சாலைகளில் ரகசிய ஓட்டு முறையில் தேர்தலை நடத்தி, யார் அதிக ஓட்டுகளைப் பெறுகிறார்களோ அவர்கள்தான் தலைவராக, துணைத் தலைவராக, நிர்வாகிகளாக இருந்து தொழிற்சங்கத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரட்டும். ஒரு மாதம் தவணை தருகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், வெளியே உள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும் கலந்து பேசி பதில் சொல்லட்டும் என்பதைத் தாய்மையான எண்ணத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : அமைச்சர் சொல்லுவதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம். சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறார்களே தவிர செய்வதில்லை. இதிலே காலங்கடத்தாமல் செயலாற்ற வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் வெளியே உள்ள தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வேறு ஒன்றைச் சொல்லுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கந்தான் இருக்க வேண்டுமென்று ரொம்ப நல்லெண்ணத்தோடு சொல்லுகிறார். பல தொழிற்சாலைகளில் நாலேந்து யூனியன்கள்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1973 மார்ச் 9]

இருக்கின்றன. எது ரெகக்னைஸ்டு யூனியன் என்றே தெரியவில்லை. அதிலே எது ரெகக்னைஸ்டு யூனியன் என்று உடனடியாக எவாஸ்யூவேஷன் கமிட்டியை நீங்களாவது கூட்டி இந்த யூனியன் தான் ரெகக்னைஸ்டு என்று சொல்ல சட்டம் இருக்கிறதா, விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா?

திரு. மா. வே. நாராயணசாமி : அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாகக் கேள்வி கேட்கிறார்கள். எல்லாச் சங்கங்களையும் கலைத்து விட்டுத் தொழிலாளர்கள் பெருவாரியாக எந்தச் சங்கத், தலைமையை ஏற்க விரும்புகிறார்களோ அதைத் தேர்ந்தெடுக்கட்டும்; ஒரு மாத அவகாசம் தருகிறேன் என்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இதற்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லித் தொழிலாளர்களுக்குத் தொண்டாற்ற இதுதான் ஏற்ற வழி என்று ஏற்றுக் கொள்வார்களா?

திரு. க. சுப்பு : நண்பர் நாராயணசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் தொழிற்சங்கங்களைக் கலைக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. சங்கங்கள் இருக்கும். எல்லாத் தொழிலாளர்களும் வாக்களிக்க உரிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற அடிப்படையில் ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்தட்டும். யாரும் வாக்கெடுப்புக்குப் பயந்து ஓடோடிப் போகவில்லை. ஏன் இதிலே தாமதம் என்றுதான் கேட்கிறோம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தொழிற் சங்கங்களைக் கலைத்துவிடுவது அல்லது வைத்திருப்பது என்பது தொழிலாளர்களின் உரிமையே தவிர, அரசியல் கட்சிகளின் உரிமை அல்ல. அதை விட்டுவிட்டுத் தொழிற் சங்கங்களை அங்கீகரிக்கும் முறையைப்பற்றி அரசாங்கம் வழிவகைகளைக் கண்டறியுமா?

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முக்கியமான கேள்வியாக இருக்கும் காரணத்தால் அதைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள்மட்டும் சேர்ந்து விடையளிப்பது என்பது சாத்தியமல்ல. அமைச்சருக்கும் தெரியும், நமக்கும் தெரியும். வெளியே பல தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இந்த அவையில் இடம் பெறாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நடக்காத காரியமாக, இம்ப்ராக்டிகபிள் பாயின்டாகச் சொல்வது சரியல்ல.

1973 மார்ச் 9] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

தற்போது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் எப்படி ஒரு சங்கமரக அமைக்க முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எல்லோரும் சங்கங்களைக் கலைத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால் யாரும் அதற்குத் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். இதிலே கேள்வி கேட்டோம் என்ற மகிழ்ச்சிதான் இருக்குமேதவிர, இதற்கு பிராக்டிகலாக என்ன சொல்பூஷன் என்று விளக்கினால் நலமாக இருக்கும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : இந்தத் தொழிற்சங்கங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்யும்போது ஏழுமூட்டுப் பேர் இருந்தால்கூட ரிஜிஸ்டர் செய்யும் முறை இருக்கிறது. இதை மாற்றி 50 பேருக்கும் அதிகமானவர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று செய்ய வேண்டும். அதே சமயத்தில் இரண்டு சங்கங்களுக்கு மேல் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட மாட்டாது என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தால் அதிகப்படியான சங்கங்கள் ஏற்படாது குறைக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட யோசனையை மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லுவார்களா?

(Thiru M. A. Latheef, Thiru A. Subramaniam and Thiru Narayanaswami rose.)

THIRU M. A. LATHEEF : May I make a submission?

THIRU A. SUBRAMANIAM : I have been standing. I was the first to stand.

MR. DEPUTY SPEAKER : We are not following a queue system. I shall certainly give the hon. Member a chance to speak. First, let Mr. M. A. Latheef explain his point.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுடைய கருத்து என்ன என்று சொல்லுங்கள். புதுமையான கருத்து இருந்தால் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் பலர் இங்குக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்தையும் அவர்களுடைய கருத்தின் அடிப்படையில்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 மார்ச் 9]

சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கருத்தின் தோக்கமே இண்டர் யூனியன் ரைவல்ரிஸ் இருக்கக்கூடாது, தொழிலாளர்களுடைய கான்சன்சஸ் அறிந்து யாருடைய சார்பில், எந்தச் சங்கத்திற்கு ஆதரவு இருக்கிறதோ . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையில் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் என்ன கேட்டார்களோ அதையே திருப்பிச் சொல்லுகிறீர்கள். உங்களுடைய கருத்து என்ன என்று கூறுங்கள். பாயின்டை டெவலப் பண்ணிக்கொண்டு போக வேண்டாம். குறிப்பாகப் பாயிண்டுக்கு வாருங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பாயிண்டுக்குத்தான் வருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயிண்டுக்கு வர முன்னுரை தேவையில்லை.

THIRU M. A. LATHEEF : The Hon. Minister's point is elimination of inter-union rivalry. That has been raised by other members also and some had mentioned that basis of recognition of unions must be uniform, etc. I submit that the Hon. Minister's suggestion is only to eliminate inter-union rivalry. That is a commendable suggestion.

The question of recognition cannot be raised at this juncture because when inter-union rivalry is eliminated, there is the question of recognition of only one union and not many unions. As President of the Nilgiri District Tea Plantation Workers Union, I say the Hon. Minister's suggestion is commendable and on behalf of my union I say that I accept the Hon. Minister's suggestion. I hope that this good suggestion would be acceptable to the other trade union leaders also.

(திரு. மா. வே. நாராயணசாமி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. நாராயணசாமி நீங்கள் ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறீர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்குகொண்டிருந்தனர்.)

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு ப்ரிசிடென்ஸ். மற்றவர்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : உறுப்பினர்கள் பேசிய பிறகு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வது வழக்கம். பதில் சொல்வதற்கு இடையில் ஆளுக்கு ஒரு ஸ்பீச், மறுபடியும் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒரு ஸ்பீச் ஆரம்பிப்பது நல்லதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது ஒரு நல்ல பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதியின் பேரில் சில விளக்கங்களைக் கேட்கலாம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை ஆதரிக்கிறேன் என்று ஒருவரும், அதை எதிர்த்து ஒருவரும் பேசினால் அதைக் கடைசியாக ஒட்டுக்கு விட வேண்டிய நிலைக்குப் போய்விடும். திரு. நாராயணசாமி அவர்கள் அமைச்சர் விட்ட சவாலைத் திருப்பிச் சொல்கிறார்கள். திரு. வத்தீப் அவர்கள் அதையே சொல்கிறார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்கள் அதை மறுத்துச் சொல்கிறார்கள். இது சரியல்ல.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : நான் அந்தப் பிரச்சனை குறித்து சவால் விடத் தயாராக இல்லை. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. நாட்டிலே இன்றையதினம் தொழில் அமைதி ஏற்படவில்லையென்றால் போட்டி சங்கங்களால்தான் என்று குறிப்பிடுவேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அனந்தநாயகி அவர்களும், ஹாண்டே அவர்களும் இதைப்பற்றி நன்கு அறிவார்கள். சிம்சன் கம்பெனியில் நாம் அமைத்த குழு எப்படி வேலை செய்தது, ஏன் அது கலைக்கப்பட்டது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். நான் யாரையும் சவாலுக்கு அழைக்கத் தயாராக இல்லை.

ஒரு தொழிற்சாலைக்கு ஒரு சங்கம் என்ற பிரச்சனை குறித்து இங்கே இருக்கும்படியான தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மட்டுமோ அல்லது நாம் மட்டுமோ கருத்துத் தெரிவிப்பது அல்ல, வெளியே உள்ள தலைவர்களும் கூடிப்பேசி முடிவு எடுக்க வேண்டும். இதற்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு, தற்போதுள்ள சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்ற ஒரு சட்டப் பிரச்சனையையும் அணுகவேண்டும்.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

அப்படி நமக்கு ஒருக்கால் அதிகாரம் இல்லையென்றால் மத்திய அரசின் அனுமதி பெற வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். எதற்கும் இதுபற்றி நாம் நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். இது ஒரு நாளில் தீர்ந்து விடக்கூடிய பிரச்சனை இல்லை. அடிக்கடி கூடிப் பேசி ஒரு முடிவு ஏற்பட நாம் அனைவரும் முனைய வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

தொழிலாளர்கள் எல்லாம் இந்த அரசை எதிர்க்கிறார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியினர் ஒலர் சொன்னார்கள். நியாய உணர்வு படைத்த எல்லாத் தொழிலாளர்களும் அரசை வரவேற்கிறார்களே தவிர எங்களை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. இதுவரையில் நடைபெற்ற வேறுபாடுகள், தகராறுகள் காரணமாக—நான் அரசின் சார்பில் சொல்லிக் கொள்வேன்—தொழில் அதிபர்கள் வேண்டுமானால் சில சமயங்களில் நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகச் சலுகை காட்டுகிறோம் என்று முனுமுனுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர தொழிலாளர்கள் அல்ல. ஒரு தொழில் அதிபர்கூட நான் அவர் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—தொழிற் சங்கத்தில் தலைவராக இருப்பவர்கள், இருந்தவர்கள் அமைச்சராக வந்தால் இப்படித்தான் இருக்கும் என்று சொன்னதாக என் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. தொழிற் தகராறுகளில் எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான சலுகைகளைப் பெற்றுத் தர முடியுமோ அதற்கு ஏற்றல்களில் நாங்கள் பணியாற்றி வருகிறோம் என்பதை நீங்கள் அருள் காற்று உரை வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தச் சலுகைகள் போதுமா என்றால் போதாது என்று தான் சொல்லுவேன். எனவே மேலும் தொழிலாளர்களுக்கு நலம் வழங்க தக்க யோசனையைச் சொன்னால் அதைப் பரிசீலனை செய்ய அரசு தயாராக இருக்கிறது.

இங்கே சிம்சன் அண்டு கம்பெனி விவகாரங்களைப்பற்றி யெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். 181 வழக்குகளை விசாரிப்பதில் ஏன் காலதாமதம் என்றால், நானே தொழில் அதிபர்களையும், தொழிலாளர்களையும் நேரில் வரவழைத்து விசாரித்தேன். தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் சொல்கிறார்கள். விசாரணை கொஞ்சம் நிதானமாக நடந்தாலும் பரவாயில்லை. ஒரு விசாரணையில் 10 பேர் சாட்சியம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 8 பேர்தான் வருகிறார்கள்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

அதனால்தான் தாமதம். இதுதான் நிலைமை. அதுமட்டுமல்ல, இப்போதுள்ள ஏறத்தாழ 181 வழக்குகளில் 3 கொலை வழக்கு சம்பந்தப்பட்டது. இன்னும் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டியவை 31 அல்லது 32 தான் மீதம் இருக்கிறது. அதை விரைவில் விசாரித்து அந்த அறிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பிவிடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு விரைவாகச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு விரைவுபடுத்தத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று இரு சார்பினரும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

விம்கோ கம்பெனி வேலைநிறுத்தப்பற்றியும் அரசு அக்கறை செலுத்தவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நாம் அக்கறை செலுத்தினாலும் அதுவும் தவறு என்று கூறுகிறார்கள். ஒன்றைச் சொல்வேன், எந்த அரசாங்கம் வந்தாலும் சரி, நாட்டிலே அமைதியும், சட்டமும் சீர்குலையும்போது அதை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அரசு உடனே அதைத் தீர்த்து நியாயமாகச் செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. விம்கோவின் வேலை நிறுத்தம் பேச்சு வார்த்தை முடியும் கட்டத்தில் இருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு ஏராளமான தொழில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றும் தொழில் இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அதற்குக் காரணம் கோவையில் நடைபெற்ற பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் என்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். நான் சொல்லிக் கொள்வேன், ஏதாவது வேலை நிறுத்தம் என்றால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். இந்த அரசை மாற்ற வேண்டுமென்று எண்ணம் இருந்தால் வேறு வகையில் அதைச் சந்திக்கலாம். ஆனால் தொழிற்சங்கம் என்று வருகிறபோது தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிற வகையில் அதை நீடித்து வைப்பது சரியல்ல. அந்த வகையில் கூடுமான வரையில் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும். அப்படித் தந்தால் வேலை இல்லாத பிரச்சினையைக்கூட ஓரளவு தீர்க்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்லுவேன். ஒரு பாக்டரியில் 20 சதவீதம் போனஸ் தரவேண்டுமென்று ஒரு சங்கம் கோரிக்கை எழுப்பி, அதைத் தொழில் நிர்வாகமும் ஒப்புக் கொள்கிறது. ஆனால் இன்னொரு

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

சங்கம் 25 சதவீதம் தரவேண்டும் என்று கூறுகிறது. இன்னொரு சங்கம் 30 சதவீதம் தரவேண்டும் என்று நிபந்தனை விதிக்கிறது. இன்னொரு சங்கம் 35 சதவீதம் என்று கேட்கிறது. எவ்வளவு கேட்டாலும் அதற்கு சாத்தியக்கூறு இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து கேட்டால் நல்லது. ஒரு சங்கம் 20 சதவீதம் என்று ஒப்புக் கொண்ட பிறகு போட்டி மனப்பான்மையோடு 25 சதவீதம் என்று மற்றொரு சங்கம் கேட்பது நல்லதல்ல. தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருப்பவர்கள் எழுப்பும் கோரிக்கைகள் நியாயமானதாக இருக்க வேண்டும். நடைமுறைக்கு வராத அளவில் கேட்கக்கூடாது. அந்த வகையில் ஒத்துழைப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக அரசியல் நோக்கத்தோடு, சில பேர் அரசாங்கத்தின்மீது குறை கூறுவதால் பயனில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் பாக்டரிகளுக்குப் பேரம் பார்வையிடும்போது முன்னதாகவே சொல்லிவிட்டுப் போகவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தொழிற்சாலைகளுக்கோ அல்லது தோட்டங்களுக்கோ ஆய்வு செய்யப்போகும்போது தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை ஆய்வாளர்கள் கலந்து கொண்டு போக வேண்டுமென்று உத்தரவிட அரசு முடிவு செய்து இருக்கிறது. இதற்கான உத்தரவு விரைவில் போடப்படும். மற்றொன்றையும் இந்த நேரத்தில் ஞாபிப்பிடுவேன். அந்தத் தோட்டத்தில், தொழிற்சாலையில் எதேனும் குறை இருக்கிறது என்று தெரிந்தால் யாருக்கும் சொல்லாமல் சர்பிரைஸ் விசிட்டாகத்தான் போக முடியும். அப்போதுதான் குறைகள் இருப்பின் கண்டுபிடிக்க முடியும். அதை நீங்கள் அனைவரும் வரவேற்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் புள்ளிவிவரத் துறைபற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. சிம்லாவில் ஒரு குழு இயங்குகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள புள்ளி விவரத்துறை என்ன பரிந்துரை செய்வதாலும் சிம்லாவில் உள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆராய்ந்து எந்த ஒரு முடிவை எடுக்கிறார்களோ அதுதான் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த விவரத் தைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு ஸ்டேட் லேபர் அட்வைசரி கமிட்டி

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

என்ற குழு பரிந்துரை தருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. திரு. அந்தோணிப்பிள்ளை அவர்களும் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறார். அந்தக் குழு இன்னும் அறிக்கை தரவில்லை. அது வந்தபிறகு நாம் என்ன செய்வது என்பது குறித்து ஆராயலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சுட்டிக்காட்டிய கருத்துக்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற காரணத்தால் அதைப்பற்றி சிம்லா குழுவிற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக அனுப்பி அதற்குப் பரிகாரம் உடனடியாகப் பெறுவார்களானால், அது தொழிலாளர்களுக்குக் கொஞ்சம் நன்மை தரக்கூடியது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : திரு. ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன கருத்தை ஏற்று அதை அரசு பரிசீலிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பி.ப. 1-00

ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனைகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகளுக்கு அந்த மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை செய்து கொள்வதற்கு வசதியில்லை என்று மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அந்த நிலை மாறி அங்கு இருக்கும் ஸ்டாஃப்களுக்கு ஈ.எஸ்.ஐ. அலுவலகத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு அங்கேயே மருத்துவ உதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவுட் பேஷண்ட் சிகிச்சையும் அங்கேயே அளிக்க வேண்டும் என்றும் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, வேலை வாய்ப்பு அகங்களில் போதிய உற்சாகத்துடன் அந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படவில்லை என்று உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை உடனே கவனித்து எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்யலாம். வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்றால், தொழில் வளரவேண்டும். தொழில் வளர்ந்தால்தான் இன்னும் ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். உதாரணமாக இந்த ஆண்டில் ஒரு தொழிற்சாலையில் 2,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் அடுத்த ஆண்டு 2,500 பேர் வேலை செய்யும் வாய்ப்பு ஏற்படவேண்டும். ஆகவே, மேலும் 500 பேர்களுக்கு அங்கே வேலை கிடைக்கும். ஆனால்,

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்னவென்றால், ஒரு தொழிற்சாலையில் 2,000 பேர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தால், 1,500, 1,000 என்று அந்த எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இவர்களின் எண்ணிக்கையும் சேர்ந்து வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தினால் பல தொல்லைகளை அனுபவிக்கிறார்கள். இங்கு உள்ள உறுப்பினர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக் கொள்வோம். அரசியல் பிரச்சினையில் நீங்கள் எவ்வளவு காரசாரமாகவோ கடுமையாகவோத் தாக்குங்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைகளை அணுகும்பொழுது நாம் தூய்மையாக நடந்துகொண்டால்தான் நாட்டில் தொழில் அமைதி ஏற்படும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும், நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கும் வேலை வாய்ப்பும் நல்வாழ்வும் கிடைக்கும் என்பதை எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

விருதுநகரிலே மாவட்டப் பதிவாளர் அலுவலகம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று திரு. செளடி. சுந்தரபாரதி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது அது வாடகைக் கட்டடத்திலே அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. விரைவிலே அதைச் சரிபார்த்து, கட்டடம் அமைப்பதற்குப் போதிய நிதி வசதி இல்லாவிட்டால், வேறு கட்டடத்திற்கு அந்த அலுவலகத்தை மாற்றுவதற்கு ஆவன செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்திப் அவர்கள் கிராஜு விடிக்கு வருமான வரியிலிருந்து விதிவிலக்குத் தரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே வருமான வரிச்சட்டம் பிரிவு 10-ன்படி, 15 மாதச் சம்பளம், அல்லது ரூ. 24,000 இதில் எது குறைவோ அந்த அளவுக்கு கிராஜுவிடிக்கு விதிவிலக்கு இருக்கிறது. இப்பொழுது இயற்றப்பட்டுள்ள கிராஜுவிடி சட்டப்படி கிராஜுவிடி தொகை பஞ்சப்படி உள்பட 20 மாதச் சம்பளம் அதிகப்படியாக என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை அதிகப்படுத்தப்பட்டிருப்பதனால், ஏற்கெனவே வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையைவிட இது அதிகமாக இருக்கக்கூடும். இதனால் அதிகமான தொகைக்கு வருமான வரி கட்ட வேண்டிய நியதி ஏற்படும் என்பதை அறிந்து, இப்பொழுது விதிவிலக்கை மாற்றி அமைக்க சென்டிரல் போர்டு ஆஃப் டாக்ஸஸ் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனை சட்டப் பிரச்சினையாக இருப்பதினாலே, சந்தர்ப்பம் வரும்பொழுது மாநில அரசு தக்க முறையை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே சமரச அதிகாரி பேச்சு வார்தையைத் துவக்கி வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் அன்றாடம் நடைமுறையில் இருக்கும்படியான நிலைமைகள். இதிலே சாதாரணக் குறைகள் இருந்தாலும்கூட அவையிலேயோ தனிப்பட்ட முறையிலோ என்னிடம் எடுத்துக் கூறினால், அதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்கிறோம்.

விவசாயிகளுக்கு ஊதிய நிர்ணயம் ஏற்கனவே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி அமைக்க ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நினைவில்கொண்டு வீட்டு வசதி, கல்வி வசதி, மருத்துவ வசதி ஆகிய வசதிகள் குறித்துப் பரிந்துரை செய்ய ஒரு குழு அமைத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் அதிலே உறுப்பினர்களாக இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழுவின் அறிக்கை வந்தவுடனேயே பரிசீலனை செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

குறைந்தபட்சம் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ள தொழில்கள் விவசாயம், தீப்பெட்டி, பீடி, புகையிலை, தோல் பதனிடும் தொழில், பனியன் தொழில், அரிசி மாவுமில், நகராட்சி, ஊராட்சி தொழிலாளர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், கட்டட வேலைத் தொழிலாளர்கள், ரஸ்தா போடும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், மோட்டார் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள், ஜவ்வரிசி தொழில், பருத்தி விதை எடுக்கும் தொழில், முதலிய தொழில்களுக்கு குறைந்தபட்சம் ஊதியம் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நமது நண்பர் திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் கும்முடிப்பூண்டியில் ஒரு சப்-நிஜிஸ்டிரார் அலுவலகம் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதை நினைவில்கொண்டு நிதிநிலை எந்த அளவுக்கு

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

இடம் கொடுக்கிறதோ, எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பதிவுத் துறையை 40 மாவட்டங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே 21 மாவட்டங்கள் இயங்கி வருகிறது. இப்பொழுது புதிதாக 5 மாவட்டங்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். இன்னும் இதை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று திரு. லத்தீப் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வகாப் அவர்களும், சௌடி சுந்தரபாரதி அவர்களும் அதை கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது 5 மாவட்டங்கள் சேர்த்திருந்தபோதிலும், எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகமாகச் சேர்ப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்யும் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது புதிதாக 5 மாவட்டம் 26 ஆக வருகிறது.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : இந்தத் துறையிலே பணம் மிச்சம் இருக்கிறது. மூன்றில் ஒரு பகுதிதான் செலவழிக்கிறோம். கூடுதலாக ரூ. 60 லட்சம் செலவழித்து, இன்னும் அதிக மாவட்டங்களைச் சேர்த்தால், மொத்தம் 40 ஆகிவிடும். அதில் ஒன்றும் அதிகச் செலவு வந்துவிடப் போவதில்லை. இப்பொழுது ரூ. 300 லட்சம் வருமானம் வருகிறது. அதில் ரூ. 150 லட்சம் செலவழித்து, இன்னும் ரூ. 90 லட்சத்தோடு கூட கொஞ்சம் செலவிட்டு ஒரே அடியாக இந்த வருஷமே எல்லா மாவட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் நலமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்கள் இந்தத் துறையிலே மிச்சம் வருகிறதே, ஏன் அதை விரிவு படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். ஒவ்வொரு துறையிலும் இப்படியே செய்துகொண்டு போனால் பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு பணத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுவிடும். இதுபோன்ற வருவாய்களை யெல்லாம் சேர்த்துத்தான் மக்களுக்கு, பொதுவாக சமுதாயத் திற்கு கடமைகளை அரசு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. எனினும் உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்தை நினைவிலே வைத்து, கூடிய வரையில் அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முயற்சி செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் மா. வே. நாராயணசாமி அவர்கள், துரைசாமி அவர்கள், இராமலிங்கம் அவர்கள் இந்த அரசு செய்துள்ள பணிகளைப் பாராட்டினாலும், சில வேண்டுகோள்களையும் விடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளையும் நிறைவேற்றுவதற்கு முற்படுவேன் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, இந்தத் துறையிலே நண்பர்கள் அதிகமாக கட்டுமோஷன்கள் கொடுத்திருந்தாலும்கூட, அதை எடுத்துக்கூறும் வகையிலே யோசனைகளை நல்ல முறையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அருள்கூர்ந்து வெட்டு பிரேரணைகளை திரும்பப் பெற்று, இதற்கு நீங்கள் அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டன்லப் கம்பெனியில் சமூகமாக வேலை நடக்கிறது. ஆனால், 18 தொழிலாளர்கள் மீது டிப்பார்ட்மென்ட் விசாரணை நடைபெறுகிறது. விசாரணை முடிந்தவுடன் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த அரசு வந்தபிறகுதான் மானேஜ்மென்ட் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுத்த பிறகு, அதை ரத்து செய்து தொழிலாளர்களுக்கு மீண்டும் வேலை தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்தும் பழக்கம் வளர்ந்து வருகிறது. இந்த அரசு அமைந்த பிறகுதான் அவ்வித சலுகைகளைச் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல பிரச்சனைகளில் தாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் சட்டப்படி நியாயமாக இருந்தாலும்கூட, எங்களுடைய வேண்டுகோளின்பேரில், அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வராமல் பல தொழிற்சாலைகளில் நாங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். ஆதலாலே டன்லப் கம்பெனியில் 18 தொழிலாளர்களின் மீது விசாரணை முடிந்தபிறகு அதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. நா. விசாசாமி எழுந்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் முடிக்கட்டும்.

[1973 மார்ச் 9]

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : முடிப்பதற்கு முன்பே இப்பொழுதே கேட்டால் அவர் பதில் சொல்வதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இந்தப் பவர் கட்டினால் லே ஆஃப் வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கும் காரணத்தினால் அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் குழு அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். பவர் கட்டினால் லே ஆஃப் ஆகக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு கொஞ்சம் நஷ்டஈடு அல்லது காம்பென்சேட்டரி அலவன்ஸ் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறதா? ஏதாவது யோசனை சொல்லியிருக்கிறீர்களா? முத்தரப்பு மகாநாடு கூட்டி முடிவு எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறீர்களா என்று அறியப்பற்றி ஏதாவது சொன்னால் லே ஆஃப் ஆகக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு சிறிது ஆறுதலாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழுவில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர், மின் துறை அமைச்சர், தொழில் அதிபர்கள், தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் ஆகியோர் இடம் பெற்று, இந்தப் பிரச்சினை விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது நான் இங்கே ஒரு உறுதி தருவேனான், அந்தக் குழுவை நான் அமைதிப்பதற்கும், எனவே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த கூட்டத்தில் இந்தப் பிரச்சினைகளெல்லாம் அங்கே விவாதத்திற்கு வர இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் பேச்சை முடித்தாகவில்லை. அதற்குள் நீங்கள் எழுந்திருந்தால் எப்படி? அமைச்சரை பேசவிடாமல் எழுந்து நின்றால் எப்படி? அமைச்சர் முடிக்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : அடுத்து, எழுந்து பொருள் அச்சத்துறை சம்பந்தமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் செல்வராஜ் அவர்கள் இங்கே பாராட்டிப் பேசி, சில யோசனைகளையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மதுரையில் மாவட்ட அளவில் ஒரு அச்சக்கூடம் அமைக்க மதுரை மாநகரத்தில் இட

1973 மார்ச் 9] [திரு. என். வி. நடராசன்]

மெல்லாம் பார்த்தாகிவிட்டது. விரைவிலே கட்டடம் கட்டுவதற்கு அங்கே ஆவனச் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைப்போலவே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசுத் துறை அச்சகம் இருக்க வேண்டும் என்பது அரசு ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையாகும். நிதிநிலை வசதிப் படாததால் இந்த ஆண்டு மதுரைக்கு மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து தொடர்ந்து ஒவ்வொரு மாவட்ட தலைநகரிலும் அரசு அச்சகம் அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விருத்தாசலத்தில் இருக்கின்ற அச்சுக்கூடத்தில் போதுமான இட வசதி இல்லை என்றும், விரிவான முறையில் அதற்கு சொந்தக் கட்டிடம் வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்த அச்சகத்திற்கு சொந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அரசு தக்க முயற்சியை மேற்கொள்ளும்.

தற்போது சென்னையிலே செயல்படுகிற அச்சகம் தங்கசாலையில் இருக்கிறது. இன்னும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று அரசு கருதியிருக்கிறது. விரிவுபடுத்துவதற்காக சூளைப் பகுதியில் இடம் பார்த்து, அச்சகம் விரைவில் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் ஏறத்தாழ ஒன்றரை மாத முடிவுக்குள் எல்லா வேலைகளும் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அங்கே வேலை தொடங்கிவிட்டால் சுமார் 800 தொழிலாளர்களுக்கு புதிதாக வேலை கிடைக்கும்.

இந்த அச்சத் துறையிலே, சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டக் கூட்டத்தில், ஒவ்வொருத் துறை அதிகாரிகளால் அச்சிடுவதற்காக அனுப்பப்பட்ட அமைச்சர்களுடைய விளக்கங்கள் அடங்கிய புத்தகங்கள் அச்சிட்டு நாமதமாகக் கிடைத்தன என்று சொல்லப்பட்டது. அதைக் கவனத்தில் கொண்டு துரிதமாக வேலைகள் நடைபெற நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சட்டசபை நடவடிக்கைகள் கூட--ஒரு கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள் அடுத்த கூட்டம் வருவதற்குள் அச்சிட்டு கொடுக்கப்பட்டு விட வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி எல்லாக் குறிப்புகளையும் இப்போது உடனுக்குடன் அச்சிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இப்போது அச்சத் துறை பணியாற்றி வருகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

அதேபோன்று பத்திரப் பதிவுத் துறையும் இப்போது பணியாற்றி வருகிறது. எனவே, பத்திரப் பதிவுத் துறை, தொழிலாளர் துறை, அச்சுத் துறை ஆகிய இந்தத் துறைகளில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிகமான கருத்துக்களையும், நல்ல ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் அரசு கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் துறைகளிலே பணியாற்றி வருகின்ற அதிகாரிகளுக்கும், ஊழியர்களுக்கும், அலுவலர்களுக்கும் அரசின் சார்பில் பாராட்டு தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

(Hon. Members, Thiru M. Surendran, Thirumathi T. N. Anandanayaki, Thiru N. Veerasami and Dr. H. V. Hande stood up in their seats.)

MR. DEPUTY SPEAKER: I will not allow any retort; Members can seek clarification only. One by one.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 'ரிடார்ட்' செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஒரே ஒரு சந்தேகத்தை மட்டும் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்கிறேன். 'லே ஆஃப்' பற்றி அமைச்சரவர்கள் சொல்லும்போது ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். தொழிலாளர்கள் பிரச்சனைப்பற்றி முடிவு செய்ய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், குழுவில் முடிவு செய்வதற்கு முன்னால் அதுபற்றி சொல்வது முறையல்ல என்றும் தெரிவித்தார்கள். அது சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் அறிய விரும்புகிறேன். லே ஆஃபின் காரணமாக அரசு சம்பளம் சில நிறுவனங்களில் வழங்கப்படுகிறது; சில நிறுவனங்களில் இல்லை. அதைப்பற்றி விவாதிக்கத்தான் குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்பட்டேன். பவர் கட்டைப் பற்றி அதில் விவாதிக்கப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்தக் குழுவில் பவர் கட்டைப்பற்றியும் விவாதித்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கு என்ன செய்வது என்று ஆராயப்படுமா? அதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை மட்டும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமையை எல்லோரும் அனுசரித்து, இருக்கின்ற சங்கடங்களை எப்படிப் பகிர்ந்துகொள்வது என்பதைப் பொது

1973 மார்ச் 9] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

வான அடிப்படையிலே விவாதித்து மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையிலே குழு ஆராய்ச்சி செய்யும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தங்கசாலையில் இருக்கின்ற அச்சகம் விரிவாக்கப்படுவதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது சென்னை நகரில் அதிகமாகப் பெண்கள் வேலை வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமானால், இப்போது இருக்கின்ற பெண்கள் வீட்டுக்குப் போனால்தான் புதிதாக அச்சகத்தில் பெண்களை நியமிக்க முடியும் என்றும் அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது இருக்கின்ற இடங்களில் பெண்களை புதிதாக நியமிக்காவிட்டாலும் புதிதாகத் திறக்கப்படும் அச்சகத்தில் பெண்களை அதிகமாக நியமிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா? இப்படி ஏற்படுகின்ற ஒன்றிரண்டு இடங்களில் கூட அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்றால் அவர்கள் வாழ்க்கை கேள்விக் குறியாகவே அமைந்து விடும். ஆகவே பெண்களை நியமிப்பதில் கடுமை காட்டாமல் கொஞ்சம் தாராளமாக நடந்து கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பெண்களை நியமிக்கக் கூடாது என்று நாங்கள் அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவு போடவில்லை. இப்போதும் அச்சக் கூடத்தில் பெண்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்கள் எண்ணிக்கை போதாது என்று கருதினால் அச்சகத்தில் இன்னும் அதிகமான பெண்களை நியமிக்க வசதியும், சூழ்நிலையும் உருவானால் அதிகம் பேரை நியமிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய தொகுதியில் ராணிப்பேட்டையில் பாரிக் கம்பெனி இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்டில் 8 சதவீதம் குறைத்துக் கொடுப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. அதைக் குறைப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்படி குறைத்துக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : இப்போதுதான் அந்தக் கோரிக்கை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

விசாரித்து, அவசியப்பட்டால் தக்க ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய முன்வரும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நாகர்கோவில் இருக்கின்ற லேபர் ஆபீசரைப் பற்றி கழிந்த ஆண்டிலே கூட இந்த மானியத்தின் மீது நான் உரையாற்றும்போது குறிப்பிட்டேன். அங்கே லேபர் ஆபீசர் இல்லை. இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்பட்டு வருகிறார் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not a clarification arising out of the speech of the Hon. Minister. Almost you are putting a lot of questions. I would like to inform hon. Members that this is not correct. I request you all kindly to stop this. If you want, give notice of questions and I will try to get answers as early as possible. These are all trivial matters to ask now.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நிரந்தரமாக ஒரு லேபர் ஆபீசரை அங்கே நியமிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன். கிளாரிஃபிக்கேஷன் கேட்பதாக இருந்தால், ஏற்கெனவே நீங்கள் எழுப்பியப் பிரச்சனைக்கு மினிஸ்டர் ரிப்போயில் கொள்கை அடிப்படையில் ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேட்கலாம். குறிப்பாக ஒரு இடத்தில் லேபர் ஆபீசர் இல்லை என்றே அல்லது அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார் என்றே அல்லது சுவரில் வெள்ளையடிக்கவில்லை என்றே அல்லது சுவர் விழுந்துவிட்டது என்றே சொன்னால் அதற்கு எப்படி அமைச்சர் பதில் சொல்ல முடியும்? அப்படிப்பட்ட கேள்விகளைக் கேட்பது சரியல்ல. அமைச்சரிடம் அதுபற்றிய தகவல் இருக்கலாம், இல்லாமலும் இருக்கலாம். தனியாகக் கேள்வி போட்டால் தகவல் சேகரித்து கொடுப்பார்கள். ஆகவே, இப்போது பொதுவாக, ஏற்கெனவே பேசப்பட்டவைகளைப்பற்றிய சந்தேகங்களைத்தான் கேட்கலாம்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : ஜேம்ஸ் அவர்கள் இதைப் பற்றி கட்மோஷனில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நமக்கு இப்போது நேரமும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அவரை பேசுவதற்கு அலவ் பண்ணுங்கள். அவர் சொல்லி முடிக்கட்டும்.

1973 மார்ச் 9]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அடுத்து, கன்னியாகுமரியில் இருக்கின்ற இந்தியன் ரேர் எர்த் கம்பெனிக்கு நாகர்கோவில் எம்ப்ளாய்மென்ட் ஆபீசிலிருந்து அரிஜன் அல்லாத ஒருவரை அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். அதற்கு இன்னும் தகவல் இல்லை. அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. சுப்பு எழுந்து பேசத் தொடங்கினார்)

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாதுவாக இருப்பது தப்பு போல் இருக்கிறது. இந்த மால்கோ கம்பெனி தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் திரும்பவும் வேலைக்குச் செல்ல ஏற்பாடு செய்யப்படுமா? அவர்கள் மீதுள்ள வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படுமா?

இரண்டாவதாக, தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைப் பற்றி விவாதிக்கக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டது. ஏற்கெனவே கோவையில் 'லே ஆஃப்' ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற நிரந்தர தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படி உள்ள லே ஆஃப் சம்பளம் மட்டுமே கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற தொழிலாளர்களுக்கு இதுகூட கொடுக்கப்படுவதில்லை. எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் மின் லே ஆஃப் காலத்தில் முழுச் சம்பளம் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மூன்றாவதாக, கோவையிலே இருக்கின்ற வெல்பேர் சென்டரில் இப்போது வானொலி பெட்டி மட்டும்தான் பாடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷம் ஆகியும் இங்கே வேறு ஒன்றும் இல்லை. அந்த வெல்பேர் சென்டர் சரியான முறையில் செயல்பட நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தொழிலாளர் நல நிதி அடிப்படையில் கோவையிலே திறக்கப்பட்டுள்ள விடுதிகளில் இன்னும் பல வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. அவை விரைவிலே செய்யப்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

நண்பர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் நாகர்கோவிலில் லேபர் ஆபீசரை நிரந்தரமாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது பற்றிய நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. என். வி. நடராசன்] [1973 மார்ச் 9]

‘லே-ஆஃப்’ செய்யப்பட்டு, அதனால் எழுந்துள்ள தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதிக்கக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழுவில் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும் அவர்கள் சார்பிலே இடம் பெற்ற உறுப்பினர்களிடம் கூறி விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளச் செய்தால், முடிவுகளைத் தெரிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் இப்போது தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அவர்கள் மால்கோ கம்பெனித் தொழிலாளர்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அதை தக்க சமயத்தில் பரிசீலனை செய்யப்படும். இப்போது உறுதி கொடுப்பது என்பது இயலாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தக் கம்பெனியை எடுப்பதற்கு விரைவில் அங்கே இருந்து உத்தரவு வருவதற்கு நீங்கள் எல்லாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் எல்லாக் காரியங்களும் நன்மையாக நடைபெறும்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் திட்டவட்டமாக அந்தக் கொள்கையை அறிவித்தார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் அந்தக் கொள்கையை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். எதிர்க் கட்சி என்பதால் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்க வேண்டுமென்றில்லை. ஆனால் அதற்கு சரியான விளக்கமில்லாமல், குறுக்கீடுகளினால் அது வேறு திசைக்குச் சென்று விட்ட காரணத்தால் தான் அதற்கு விளக்கம் கேட்கிறேன். போட்டியைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்ற கொள்கையை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் சட்டமியற்ற அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. கேரள அரசாங்கமும் அப்படி சட்டமியற்றியிருக்கிறது. மத்திய அரசு இந்தியா முழுமைக்கும் அச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறது. எனவே, ஒரு பில் கொண்டு வந்து, அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடலாம். அதன் மூலம் அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற வழி வகுக்கலாம். எனவே, காலம் தாழ்த்தாமல் அந்தக் கொள்கையை உடனடியாக நிறைவேற்ற சட்டம் கொண்டுவரப்படுமென்ற உறுதி மொழியை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இங்கே நான் அறிவித்தது, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்பது மாத்திரமல்ல. வெளியார் தலையீடும் இருக்கக்கூடாது என்பதையும் சேர்த்துத்தான் அறிவித்தேன். உடனே, திரு. ஹாண்டே அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள்கூட ஒரு சிறிய குறிப்பில் ஒத்துக்கொள்வதாக எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் தலையை ஆட்டுகிறார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்கள் குறிப்பு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வைத்திருக்கிறேன். ஆனால், வெளியே போய் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். 'வெளியார் தலையீடு இருக்க வேண்டும். அதை அறவே நீக்கிவிடக் கூடாது' என்று தெரிவித்தார்கள். திரு. சுப்பு சொன்னதைப்போல பில் கொண்டு வரலாம். அப்படி பில் கொண்டு வரும்போது, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதோடு வெளியார் தலையீடும் இருக்கக்கூடாது. தொழிலிலுள்ளவர்களே தான் தலைவராக வரவேண்டுமென்பதையும் ஒப்புக் கொள்வதாக இருந்தால் பில் கொண்டு வருவது பற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, இங்கே எழுப்பப்பட்ட பிரச்சனை எப்படி அங்கீகரிப்பது என்பது பற்றி. இரகசிய வாக்கெடுப்பு என்று பேசப்பட்டு, அதன்மூலம் அங்கீகாரம் அளிப்பது பற்றி சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா என்பது பற்றியாகும். வெளியார் தலையீடு இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா, தொழிலிலுள்ளவர்கள்தான் தொழிற்சங்கத் தலைவராக வர வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி பின்னால் பில் கொண்டு வரும்போது பார்க்கலாம். அப்படிப் பார்த்தால், தொழிலாளியாக இல்லாத ஒருவர் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக இருக்க முடியாத ஒரு நிலை வரும். அங்கீகாரம் கொடுப்பதுபற்றி அரசின் கொள்கை அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, திரு. சுப்பு கொடுத்த உதாரணம் சரியாக இல்லை. தொழிலாளியாக இல்லாதவர் தொழிலாளர் நல அமைச்சராக எப்படி இருக்க முடியும் என்று கேட்கின்ற உதாரணம் சரியல்ல. இதற்கும் நான்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1973 மார்ச் 9]

வெளியிட்ட கருத்திற்கும் எள்ளளவும் சம்பந்தமில்லை. நான் சொன்னது, “ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் இருக்க வேண்டும். வெளியார் தலையீடு இருக்கக்கூடாது” என்பதுதான். வெளியார் தலையீட்டின் காரணமாக தொழிலமைதி கெடுகிற சூழ்நிலை நேர்ந்து விடுகிறது. ஒரு கருத்து இங்கே சொல்லப்பட்டது. தொழிலுக்குள்ளேயே தலைவர் என்று வந்தால், அப்படி தலைவராக வருகிற தொழிற்சங்கத் தலைவர் சட்ட நுணுக்கங்களைத் தெரிந்து வைத்துக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை வரும், என்று. அதெல்லாம் பத்தாம் பசலிக் கருத்து. இப்போது தொழிலாளர்கள் சட்டங்களை நுணுக்கமாக தெரிந்து வைத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதையும் சேர்த்து ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்தால் பில் கொண்டு வருவதைப்பற்றி யோசிக்கலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தலைவரவர்களே, வெளியிலிருந்து தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் வரக்கூடாது என்று சொன்னேன், ஏனென்றால், அரசாங்க மேனேஜ்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் மேனேஜ்மெண்டாக இருந்தாலும் சரி, மேனேஜ்மெண்ட் சைடிலிருந்து நிறையத் தொல்லைகள் வரும். தொழிற்சங்கத் தலைவர், எம்.எல்.ஏ. ஆகவோ, எம்.பி.-யாகவோ இருந்தால் மேனேஜ்மெண்டார் ஓரளவு பயப்படுவார்கள். சொன்னதைக் கேட்பார்கள். தொழிலிலுள்ளவர்களே தொழிற்சங்கத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெறுகிற நேரத்தில் நிர்வாகத்தார் சரியாக அணுகுவதில்லை. இதற்குப் பரிகாரம் காணவேண்டும். தொழிலிலே இருந்து தலைவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும் அவருக்கு நல்ல முதலிடம் கொடுத்து வரக்கூடிய நிலை எப்படி வரும் என்பதற்கு விளக்கம் சொன்னால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, எம்.எல்.ஏ., எம்.பி.-யாக இல்லாமலே, அப்படிப்பட்ட பட்டங்கள் ஏதுமில்லாமலே தொழிற்சங்கங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி முதலாளிகளை நிச்சயம் மிரட்ட முடியும் என்பதை நண்பர் ஹாண்டே அறிவார் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, எம்.எல்.ஏ., எம்.பி.-யாக இருந்தால்தான் முதலாளிகளை மிரட்ட முடியுமென்பதல்ல. தொழிலுக்குள்ளே இருப்பவர்கள்

1973 மார்ச் 9]

தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் நிச்சயம் அவர்கள் தருகின்ற நியாயமான கோரிக்கைகள் பக்கம் அரசு இருக்கும். எந்த அச்சமும் தேவையில்லை.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, in my speech I mentioned about the speech of the Hon. Chief Minister wherein he was reported to have said that there is a proposal about some wage freeze. I hope and trust that that is not true and that there is no such proposal, at least on the part of the Tamil Nadu Government. (Interruption) I mean "freeze of wages to bring down prices (Interruption). Wage freeze of labour.

அடிப்படைச் சம்பளத்தில் இனிமேல் ஏற்றமே இல்லை என்று பேசியதாக கேள்விப்பட்டேன். அது சரியா, இல்லையா என்று கேட்கிறேன். இது அரசின் கொள்கையா, இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, யார், எந்தக் கூட்டத்தில் அப்படிப் பேசினார்கள் என்று தெரிவித்தால் பதில் சொல்ல முடியும்.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, நான் பேசுகின்றபோது அண்மையில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின்சார வெட்டின் காரணமாக கோவை போன்ற நகரங்களில் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். லே ஆப் சம்பளம் கொடுப்பது சம்பந்தமாக தொழிற்சங்கத் தலைவர்களும், நிர்வாகமும் கூடி முடிவெடுப்பதாகக் கூறப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட கூட்டம் விரைவில் கூட்டப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, அதற்குப் பிறகு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழு விவாதித்து முடிவு செய்யும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, விலைவாசி உயர்வு காரணமாக சம்பள உயர்வு கொடுத்துக்கொண்டே போனால் அது மேலும் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணமாகிவிடும். எனவே, வேஜ் ஃபிரீஸ் வேண்டுமென்று கும்பகோணத்தில் முதலமைச்சரவர்கள் பேசியதாக திரு. கே. எம். எஸ். அவர்கள் அவருக்குக் கிடைத்த செய்தியை வைத்து அப்படிக்கேட்டார்கள் அப்படி பேசியது உண்மையா? வேஜ் ஃபிரீசுக்கு ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, அப்படிப் பேசியதாக எந்தப் பத்திரிக்கையில் வந்தது என்று தெரிவித்தால் சொல்ல முடியும். நான் அப்படி எங்கேயும் பேசவில்லை.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, விருதுநகரிலுள்ள டிஸ்டிரிக்ட் ரெஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகத்தை மாற்றப் போவதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த அலுவலகம் நீண்ட நாட்களாக விருதுநகரிலேயே இயங்கி வருகிறது. இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தின் மையமாக இருக்கக்கூடிய விருதுநகரிலிருந்து அந்த அலுவலகத்தை மாற்றாமல், வேண்டுமானால், வேறு எங்காவது கேட்டால் புதிய ரெஜிஸ்ட்ரார் அலுவலகத்தைத் திறப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவரவர்களே, நான் அதைப்பற்றி சொன்னபோது உறுப்பினர் சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்று எண்ணுகிறேன். விருதுநகரிலிருந்து வேறு ஊருக்கு மாற்றப்பட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. கட்டடம் பழுதுபட்டு இருக்கிறது, ஆகவே வேறு இடத்திற்கு மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆவன செய்யப்படுமென்று சொன்னேன்.

ஆகவே, நான் சொன்ன கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

THIRU M. A. LATHEEF : Mr. Deputy Speaker, Sir.....

MR. DEPUTY SPEAKER : Now I take up the cut motions. Does the Hon. Member, Mr Dennis.....

THIRU M. A. LATHEEF : I take objection to this, Sir. I want to.....

MR. DEPUTY SPEAKER : How can you? That is my discretion.

1973 மார்ச் 9]

THIRU M. A. LATHEEF: You have the discretion. But I want to submit.....

MR. DEPUTY SPEAKER: You come to my chamber.....

THIRU M. A. LATHEEF: I want to make a submission.....

MR. DEPUTY SPEAKER: I am not accepting your submission. The hon. Member, Mr. Latheef will please resume his seat.

THIRU M. A. LATHEEF: You have allowed the others. I want to submit.....

MR. DEPUTY SPEAKER: When I have said that 'discussion is over', the hon. Member must resume his seat.

THIRU M. A. LATHEEF: I am not disobeying the Chair.....

MR. DEPUTY SPEAKER: This is more than that. Please resume your seat.

விவாதம் முடிவுற்றது. கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், திரு. கே. ஏ. வகாப், திரு. செளடி எஸ். சுந்தர பாரதி ஆகியோர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப் பதிவுத்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,36,50,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

[1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 28 தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்பதற்கு கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம், திரு. என். கே. பழனிசாமி, திரு. கே. ஏ. வகாப், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

‘நிதிக் கோரிக்கை எண் 28--தொழிற்சாலைகள் உட்பட தொழிலாளர் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,42,42,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்’.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்--அச்சத்துறை என்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வற்புறுத்தப்படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. கே. ஏ. வகாப், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோரின் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் யாவும் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—எழுதுபொருள்--அச்சத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,87,04,200-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1973 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.34 மணியளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

5. பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders

'Nil'

B. Reports, Notifications and Other Papers.

58. Notification issued with G.O. Ms. No. 88, Revenue, dated the 11th January 1973, in regard to remission of stamp duty and registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, and the Indian Registration Act, 1908 in respect of the mortgage deed to be executed by the Southern Structurals, Limited, Madras, in favour of the Tamil Nadu Industrial Investment Corporation Limited, Madras.

59. Notification issued with G.O. Ms. No. 72, Revenue, dated the 9th January 1973, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, in respect of the mortgage deed to be executed by the Tamil Nadu Electricity Board for taking a loan from the Life Insurance Corporation of India.

60. Notification issued with G.O. Ms. No. 193, Revenue, dated the 29th January 1973, in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, in respect of the sale deed in favour of the Villupuram Tamil Nadu Electricity Board Staff Co-operative House Building Society, Limited, Villupuram.

61. Notification issued with G.O. Ms. No. 3474, Revenue, dated the 27th December 1972, in regard to remission of stamp duty and registration fees chargeable under the Indian Stamp Act, 1899, and the Indian Registration Act, 1908, in respect of the mortgage